

MESTNA OBČINA LJUBLJANA

MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Številka: 032-64/2005-21

Datum : 21. 3. 2005

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS tretjega zasedanja 33. IZREDNE SEJE MS MOL, ki je potekala v ponedeljek, 21. marca 2005, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani, Mestna hiša, Mestni trg 1, v Ljubljani

GA. DANICA SIMŠIČ

... svetnice, svetniki. Prosim, če lahko pridete v dvorano. Ura je že nekaj minut čez šestnajsto uro. In v tem trenutku je svojo navzočnost potrdilo 27 svetnic in svetnikov. Tako, da je Mestni svet Mestne občine Ljubljana sklepčen in lahko začne z delom.

Tako, da predlagam, da nadaljujemo 33. Izredno sejo. Za to sejo se je, so se opravičile naslednje svetnice: gospa dr. Bojana Beović, gospa Viktorija Potočnik, gospa Cvetka Selšek, gospa Majda Širca, gospa Majda Vesel Valentinčič, gospa Barbara Miklavčič. In svetnik, gospod Boštjan Cizelj.

Kot rečeno, mestni svet je sklepčen in lahko začnemo z delom.

Ponovno pa vas prosim, tako, kot vsakič, ampak – do zdaj se mi želja še ni izpolnila, oziroma prošnja, da izključite zvoke svojih mobilnih telefonov, da ne bi motili razprav svojih kolegic in kolegov.

Sejo nadaljujemo z obravnavo 2.b. točke določenega dnevnega reda 33. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, z dne 7. marca 2005, z naslovom

AD 2.

b. STANOVANJSKI PROGRAM MESTNE OBČINE LJUBLJANA ZA LETO 2005

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem 19. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, s sklicem 33. Izredne seje pa ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za stanovanjsko politiko in Poročilo Odbora za finance.

Na 2. zasedanju 33. Izredne seje, ste prejeli še pripombe Sveta Četrtna skupnosti Šiška.

Pred današnjim zasedanjem, pa ste prejeli tudi predloge treh dodatnih sklepov – svetnika gospoda Mihe Jazbinška.

In zdaj prosim gospo Jožko Hegler, direktorico Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite prosim.

GA. JOŽKA HELGER

Hvala lepa gospa županja, prisrčno pozdravljeni gospodje in gospe mestni svetniki in svetnice. Letni stanovanjski program predstavlja operacionalizacijo stanovanjske politike na nacionalni ravni. Poleg regulatornega okvira, ki ga ustvarjajo – Stanovanjski zakon in podzakonski akti, opiše tudi konkretno organiziranost v Mestni občini Ljubljana, kjer je bil za izvajanje nalog stanovanjskega področja, ustanovljen Javni stanovanjski sklad Mestne občine Ljubljana.

Glede ugotavljanja stanovanjskega primanjkljaja, je bila v preteklem letu, v okviru Urbanističnega inštituta Slovenije izvedene raziskava, ki ugotavlja, da je ta gotovo višji od dvajset tisoč stanovanj. Vendar gre tu za vseh vrst stanovanja. Nas pa zanima predvsem tisti del, za katerega je neposredno odgovorna in pristojna občina. To je zagotavljanje neprofitnih najemnih stanovanj.

Tu primanjkljaj ugotavljamo, glede na število zavrženih opravičencev do dodelitve najemnih stanovanj, na vsakokratnem javnem razpisu za dodeljevanje stanovanj. Ob zadnjem razpisu, to je v lanskem letu, jih je bilo takšnih približno 1200. Zagotovitev tolikšnega števila stanovanj, bi ob predpostavki, da je povprečno stanovanje veliko 60 m² in da je cena kvadratnega metra 1300 Evrov, potrebovali kar 22 milijard in pol slovenskih tolarjev. Ker pa zagotavljanje neprofitnih najemnih stanovanj ni odvisno le od finančnih sredstev, četudi je tudi teh omejeno malo, temveč tudi od prostorskih in tržnih možnosti, je v stanovanjskem programu načrtovan manjši, se pravi realnejši obseg zagotavljanja stanovanj.

V poglavju Cilji je opisano, kako z raznovrstnimi oblikami stanovanjske oskrbe pripomoči meščanom in meščankam, da si zagotovijo primerno bivanje, glede na njihove potrebe in možnosti. Na področju oskrbe z lastnimi stanovanji predlagamo nadaljevanje dveh inštrumentov. In sicer – obliko javno zasebnega partnerstva po modulu – po modelu deljenega lastništva pri nakupu stanovanj. Ter – ponovni razpis ugodnih stanovanjskih posojil za obnovo skupnih delov in naprav. Med ukrepi za doseganje zastavljenih ciljev, za zagotavljanje najemnih stanovanj, pa je med doslej že znanimi tudi novo, opredeljeno zadolževanje. Primarno bomo seveda izrabili možnosti sofinanciranja s strani Stanovanjskega sklada Republike Slovenije, s čemer smo že začeli, že v preteklem letu. Zaradi obsežnejšega zagotavljanja stanovanj, pa je predvideno tudi, da se Javni stanovanjski sklad Mestne občine lahko zadolži do višine milijarde in pol slovenskih tolarjev. Če ta znesek pretvorimo v stanovanja, je to ob prejšnjih predpostavkah, približno osemdeset stanovanj.

Projekti zagotavljanja neprofitnih najemnih stanovanj in bivalnih enot, so razvidni iz preglednice na strani 10. Stanovanjskega programa in natančneje opisani na nadaljnjih straneh. Najmanj je pravzaprav opisan nakup stanovanj, ker je le ta seveda odvisen tako od obsega finančnih sredstev, kot tudi od ponudbe, ki je na trgu. Poleg limitirane cene so seveda tudi pomembne karakteristike stanovanja, ki mora biti primerno za oddajo za neprofitno najemno stanovanje. Tako po velikosti, kot tudi po sami strukturi in legi stanovanja. Precejšen del stanovanjskega programa je namenjen zagotavljanju bivalnih enot v stanovanjskih stavbah za posebne namene. Kar odraža posebno skrb Mestne občine Ljubljana, za ljudi s posebnimi potrebami. Ker pa je potrebno investicijske projekte načrtovati na daljše časovno obdobje, so navedene tudi naloge v poglavju – Pripravljalna dela, za realizacijo v naslednjih letih.

V poglavju o gospodarjenju s stanovanji in bivalnimi enotami, je povzeta najemninska politika, vključno s sistemom subvencioniranja. Prikazani so principi vzdrževanja stanovanj in upravljanja z njimi.

Po posameznih namenih je prikazano dodeljevanje stanovanj in bivalnih enot. Pri tem je pomembno poudariti, da nam bo kontinuirano zagotavljanje stanovanj omogočilo izvedbo vsakokratnih, vsakoletnih razpisov za dodelitve stanovanj. Saj imamo praktično že pripravljen deseti javni razpis, ki bo izšel letošnje leto.

In prav na koncu je napisano izvajanje upravnih nalog, ki je pomembno za najširši krog meščanov in meščank.

Ob zaključku želim povedati, da je bila pobuda Četrtna skupnosti Šiška – da je bilo nanjo neposredno odgovorjeno preko Oddelka za lokalno samoupravo.

Hkrati pa bi danes želela odgovoriti tudi na pobudi mestnega svetnika, gospoda Mihe Jazbinška. In sicer s tem, da pravzaprav celoten stanovanjski program in njegova obrazložitev, ter tudi dejstvo, da v letu 2004 ni bilo neporabljenih sredstev v poglavju 22 – proračuna, oziroma na stanovanjskem področju – argumentira, da se proračunska sredstva na tem področju ne smejo zmanjševati. Glede na to, da je Vlada Republike Slovenije, na predlog ministra za okolje in prostor že uvrstila v svoj program spremembe stanovanjskega zakona, ki jih je v sobotni – v sobotnem Delu razložil državni sekretar, gospod Marko Starman in naj bi se nanašala predvsem na najemninsko politiko, menimo, da je ustreznejše, da se vključimo v razpravo, ki bo prav gotovo potekala ob spremembi stanovanjskega zakona, kot pa da bi izvedli samostojno analizo ustreznosti posameznih določb stanovanjskega zakona. Najlepša hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa prosim predsednika stanovanjskega Odbora za stanovanjsko politiko, gospoda Antona Colariča, da predstavi stališče pristojnega odbora. Prosim.

G. ANTON COLARIČ

Hvala lepa. Odbor za stanovanjsko politiko je na svoji redni seji 22. februarja obravnaval gradivo. In podpira sprejem stanovanjskega programa Mestne občine Ljubljana za leto 2005. Sprejel je pa še dodaten sklep, kjer se je malo nerodno zapisalo, smo zapisali, da odbor opozarja mestno upravo, da izvajanje stanovanjskega programa ni le naloga javnega sklada, ampak tudi drugih oddelkov mestne uprave. Moralo bi biti pravilneje – odbor predlaga mestnemu svetu. Skratka, odbor sam ne more zadolžiti mestne uprave. Ampak, odbor predlaga mestnemu svetu, da sprejme sklep, s katerim zadolži mestno upravo, da pač izvajanje stanovanjskega programa ni le naloga Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine, marveč tudi drugih oddelkov mestne uprave. Predvsem Oddelka za gospodarjenje z zemljišči in Oddelka za urbanizem.

Ta popravek bom tudi vložil, čeprav gre bolj za redakcijski popravek. Ampak, da bo zadeva jasna. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Pavlica? Ne želi. Odpiрам razpravo. Prvi se je k besedi javil gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Lepo pozdravljeni. Jaz sem dal nekaj dodatnih sklepov. Vendar bi prej še nekaj temeljnih ugotovitev. Torej, prvič – to ni stanovanjski program MOL, kakor bi moral biti. Je kvečjemu stanovanjski program JSS MOL. To se pravi Sklada. Namreč, stanovanjski program MOL

mora vsebovati tudi druge akterje. Vse po zakonu. In sicer po logiki, ne? Ker to pazite. To ni program od Stanovanjskega sklada. To je naš program, ne? In naš program mora imeti tudi obseg, lokacijo in dinamiko graditve lastnih in najemnih stanovanj, ne? To se pravi, praktično, dinamiko vso, ki se dogaja v mestni občini. Kajti, obžalujem, ne? Da sem elemente programa za letošnje leto in za naslednje leto – recimo prebral v Žurnalu, ne? Tam in sicer prebral sem jih lažne, ne? Na primer – mestni urbanisti pa pričakujejo, da bo v bližnji prihodnosti nastalo še nekaj velikih stanovanjskih sosesk. Čista laž. Ampak, skratka, beremo to, kje bodo soseske nastale in tako dalje – v Žurnalu. Ker v bližnji prihodnosti ne bo velikih sosesk. In to verjetno tudi gospa Jožka Hegler ve. In zato je to poglavje spustila iz - iz svojega plana.

Tudi poglavje tistih stanovanj, na tistih lokacijah, kjer imamo mi lastnino, je spustila. Oziroma je nekaj opisnih reči notri. Ni jih pa v tej, rekel bi – v temu cash flow-u, ki se mu reče Načrt programov, ne? Ker seveda v tem načrtu programov, ki je priloga proračuna, osnutka proračuna, pade njen cash flow iz 100% v letu 2005, na 28% leta 2008. Kar pomeni, da niti aproksimativno, ni sposobna oceniti niti tistih stanovanj, ki jih bomo delali na lokacijah, kjer smo lastniki. Kaj šele, da bi mi znali recimo narediti dinamiko tam, kjer bomo soparticipirali recimo s Stanovanjskim skladom Republike Slovenije.

Moram pa reči, da za ljubljanskimi problemi stoji in pade, ne? Ta velikan, ki je Stanovanjski sklad Republike Slovenije. Kajti, pretežno je stanovanjski program seveda Republike Slovenije tisti, ki se ukvarja z Ljubljano. Ne ukvarja se z Velikimi Laščami, celo z Mariborom se ne ukvarja. Tam znajo samo delati. Nekaj se s Koprom ukvarja in tako dalje in tako naprej. Torej, generalna je – ugotovitev je, ne? Da tako na nivoju države – namenska sredstva nacionalne varčevalne sheme in /// nerazumljivo///... v proračun, kot na nivoju mesta, namenska sredstva zasebni investitorji, finance prehitvajo pripravljenost mestnih projektov. Ne? Torej, ta program, če gre za enoletni program, je seveda čista latovščina. Ne? Ki, nek – družbeno planerski pristop. Ne vsebuje pa razmerje med cilji in rešitvami, ne? Te povezave praktično tukaj notri ni. In tudi ni seveda finančnega osnutka. Ali pa delovnega osnutka finančnega načrta, iz katerega bi lahko seveda kakorkoli se pogovarjali o katerih koli postavkah in o katerih koli denarjih. Tudi tistih, ki so zapisani v planu 2005, v okviru osnutka proračuna.

Torej vizije ni. Niti v okviru programa stanovanjskega sklada. Kaj šele v okviru kontifikacije, ali pa nekih aproksimativnih klasifikacij. Niti za lokacije. No, tako sem povedal, kjer smo mi lastnik.

Posebno poglavje seveda je pa asocialna naravnost stanovanjskega sklada. Ali, kakor pravi na segmentu neprofitne najemnine gospod Marko Starman, za katerega pa – oprostite, jaz nisem vedel, ko sem dajal tele sklepe – kaj bo v soboto. V Sobotni prilogi. Nisem si namreč mogel misliti, da bi iz te koalicije prišli seveda na vladi seveda prišli sedeti sledišči stavki – neprofitna najemnina je namreč standard socialne države in ne take ali drugačne špekulacije javnih oblasti. Ker tako, kot je v zakonu neprofitna najemnina napisana, jaz smatram seveda, da je to špekulacija javnih oblasti, s predimenzionirano amortizacijo.

Torej, vračamo se, gospod Starman – se vrača, državni sekretar, na okolju in prostor – se vrača h koreninam stanovanjskega zakona. Ki jih je LDS – ZLSD sprega spridila do onemoglosti. Zdaj bom – seveda Starman je, moram reči, v tem – v tem svojem sobotnem izvajanju imel, rečeno je bilo, da ni bil povsem jasen, ne? Kakšne bodo spremembe pri neprofitnih najemninah, oziroma pri elementih neprofitne najemnine.

Zato se mi zdi seveda moj sklep še toliko bolj opravičen. Čeprav ga je gospa Jožka Hegler že v naprej negirala. Ampak, jaz ji bom razložil, zakaj moramo sprejeti tak sklep. Kot sem ga predlagal.

Prvi sklep, ki sem ga predlagal je, da se postavka, ki je težka 776, 773 milijonov sit, z indeksom 360, spravi na indeks 200. Iz enostavnega razloga, stanovanjskemu skladu seveda ne verjamem, da bi lahko 3,6 krat povečal produkcijo iz lanskega leta, v letošnje leto. Letos

smo pa že skor – ne vem, četrtnina leta je šla že mimo. To niti iz tekstualnega dela se ni vidi, niti iz kvantifikacije v načrtih razvojnih programov. Jaz sem tukaj napisal tekst in bo na njemu krajši. Morate mi včasih verjeti na besedo.

Tudi plan 2000 v teh razvojnih programih, je težek toliko, kolikor vsa dosedanja realizacija na istih projektih. V tem planu so pa samo zatečeni projekti. Ne verjamem, da bo v letu 2005 realizirana nekaj letna dosedanja realizacija JSS-ja. Če pa bi slučajno, seveda, prišlo do tega problema, jaz mislim, da ostajajo neporabljen sredstva, ker je v tej dinamiki notri, pod kategorijo c. – v poznejših letih eden od izvorov financiranja nekaj, čemur se reče – namenska sredstva. Ker jih pa mi letos ne dajemo. Jih dajemo samo 113 milijonov. Pomeni, da ta namenska sredstva nekje so. Kar pomeni, da se namenska sredstva nekje obračajo. Ne? Finance preHITEVAJO potrebe. Mi pa iz proračuna dajemo tja, lansko leto milijardo 600. Letos samo 113 milijonov. Jasno, s faktorjem 0,6%, ali 6% - ker – ker seveda ne morejo opravičiti skozi programe ta sredstva, ki jih rabijo. No, zato je ta razlika letos milijarda. Vendar je to virtualna razlika. Lansko leto smo dali preveč, zato moramo dati letos malo manj.

Drugi sklep, ki ga predlagam, je – Ko sem jaz od gospoda Ovna dobil en material, ki se mu reče Strategija investiranja, je sicer gor pisalo – Poslovna tajnost. Tako, da jaz ne vem, če je poslovna tajnost tudi tisto, kar je v tem materialu bilo. In to so podpisane pogodbe z gospodom Ovnom, s strani Vike Potočnik in pa s strani Danice Simšič. Ena je bila pred volitvami, to je bilo Pismo o nameri. Tri leta nazaj. Gospa Danica Simšič je pa takoj po volitvah podpisala dogovor in pozneje je tudi pogodba bila narejena za dve lokaciji. Da bomo zelo hiteli. Da bojo naše službe zelo hitele. In v pogodbi je bilo tudi določeno za dve lokaciji. Da bo dal sklad 540 milijonov tazga, ali oziroma, bom šel kar po tekstu, da ne bo kaj narobe. Vika Potočnik je podpisala Pismo o nameri, pri zagotavljanju stanovanj. Med letom 2002 in 2006. Pazite! Zagotavljanje do konca 2006. To se pravi, na trgu, oziroma, ne? 2006 – izgotovljenih. Tako jaz razumem zagotavljanje. Potem je pa do 2004 podpisala županja Danica Simšič. Pa Dogovor za hitrejše zagotavljanje najemnih in tržnih stanovanj, predvsem na območjih – Stanežič, Vižmarji, Avtomontaže. Brdo – Vrhovce, Zelene jame in Podgoriške gmajne. Mi seveda nimamo podatkov kaj zdaj s tem je, ne? Za Vižmarje in pa za Brdo – Vrhovci, je bilo določeno do oktobra 2004, da bojo sprejeti zazidalni načrti. Ne? In, da bo to stalo 54 – pardon, milijonov sit. 540 tisoč mark, ne? Bo nekdo zaslužil. Pa ne vem čisto dobro, ali za enega ali za dva skupaj. Vendar, ta še – zaslužek še nima odraza pri – v mestnem svetu in mislim, da tudi na teh dveh lokacijah ne bomo zagotovitev stanovanj zagarantirali na Vižmarjih, ne? Torej, seveda se s tem blokira tudi varčevalna shema. Blokira se seveda stanovanjski sklad. Tudi mi ne moremo angažirati svojega mrtvega kapitala, ki ga imamo v zemljiščih. Tako, da je to visoko škodno dejanje, da s temi šestimi lokacijami, ne? To je tudi razlog, da gospa Jožka Hegler, v poglavju 3/3 – Prostorsko načrtovanje in aktivna zemljiška politika govori le o nekaterih lokacijah. Drugod se ob Zeleni jami omenjajo le Stanežiče. Kjer gre za natečaj. Kjer poteka urbanistično arhitekturni natečaj, katerega rešitve bodo osnova za izdelavo le prve faze. Prve faze. In šele lokacijskega načrta – predstojijo menda neke aktivnosti za investitorski razvoj območja, vključno z zagotovitvijo komunalne opreme. Pismo o nameri pa je govorilo o zagotavljanju najemnih in tržnih stanovanj, na območju do leta 2006. No in seveda to je razlog tudi, da ne more gospa Jožka Hegler v – v letu 2008 dati nobene prave številke. Vmes pa tudi ne.

Zdaj pa tisto, kar se mi zdi pa izredno važno. Nekateri smo v primeru Spara glasovali proti iz razloga, ker je predlagateljica zamolčala s Sparom povezan projekt stanovanjske izgradnje na območju Avtomontaže. Ki, kakor vidite, je podpisan, ne? Da bo narejen do konca 2004. Ne? Seveda je imelo to posledice na infrastrukturo. Na naše odločanje. Na mene osebno seveda popolnoma jasno. Jaz mislim, da je pa LDS se tukaj izgovarjal na tisto, kar sem jim jaz položil v usta. Kar pomeni, seveda, da ne more iti naprej Spar, dokler ni skupaj z Avtomontažo urejena infrastruktura.

No in danes berem, oprostite, da bomo maja dobili na sejo tudi Širitev Mercatorja s kar nekaj sprememb infrastrukture. Ampak, ne zadostnih, ne? Ne? Ker so mikro-lokacijske. Mercator, oprostite, je šentviški problem. Dokler vam to ne bo jasno, mora biti jasno. Dokler ne bo v Šentvidu in Stanežičah razrešeno vprašanje infrastrukture, ne more Mercator v Dravljah naprej. Ne? Sploh pa ne moreta iti naprej in Mercator in Spar. V – če niso šišenska infrastrukturna vprašanja razrešena. To je apolitično, da bomo imeli na majski seji, berem v časopisih, oprostite, ker drugih virov nimam, ne? Težko do njih pridem, ne? Berem v časopisih, da bomo to spet dobili pred temi šestimi soseskami. Oziroma, naj se nam pove, ne? Do naslednje seje, naj županja obrazloži zaostanke pri izdelavi prostorskih aktov za potrebe zagotavljanja najemnih in tržnih stanovanj, na območju MOL, v obdobju 2002 do 2006 in poroča o odgovornosti, ne? Da akti kasnijo. In sankcija za to odgovornost. Obrazloži naj tudi, zakaj te potrebne akte prehitvejo akti za potrebe projektov Spara in Mercatorja in tako naprej. Četudi gre v obeh primerih s stanovanjskimi infrastrukturno povezana območja. To postaja frustrantno. Ne vem, a se mi sploh zavedamo tega, ne? Poglejte me dobro. Ne? Pol pa tle preberem, danes v Financah. Ne? Vedno sem trdi, pravi gospod Oven, da ob sprostitvi NSVS ne bo pretiranega zvišanja cen, če bo seveda država posegla v povečanje ponudbe cenejših tržnih stanovanj. Seveda, gospod Oven je mislil, da je ta država Ljubljana, zato je z Ljubljano, ne? Podpisal za teh šest sosesk. Ne? Čeprav, seveda, med nama, jaz vem, da se ta shema ne bi izšla. Tudi sicer. Ker je bila to navadna kraja stanovanjskega dinarja za potrebe – rekel bi – likvidnih sredstev bank. Ne? Ker ta sredstva so bila nenamensko odtegnjena stanovanjskemu področju. Ampak, zdaj si pa predstavljajte, da bi še ta sredstva imeli na voljo v Ljubljani. Pa nobenih projektov. Ves republiški sistem pa seveda stoji in pade na ljubljanskem primeru. Zato se mi zdi, da je ta sklep treba... Naj se nam pove, zakaj teh šest zazidalnih načrtov ni sprejetih. In kdaj bojo sprejeti?

Seveda, gospa Jožka Hegler bo morala počasi razumeti nekaj, ne? Če se če največji stanovanjski sklad v Republiki Sloveniji vključiti v razprave, potem mora seveda, na osnovi svojih analiz, ne pa na pamet, ne? Ampak, ona seveda odklanja. Ona pravi, jaz nisem profesionalca, drugi se naj, ne? Profesionalno mučijo, jaz bom pa po svetih briljirala, ne? S tem, da bom nekaj tam hop – hop, gor pa dol. Naj naredi ona, kot – kot direktorica največjega sklada analizo. Potem se naj gre pa ona pogovarjati z republiko o tem, ali republika prav pripravlja, ali ne. Še posebej, če državni sekretar reče, da mogoče ni čisto vse jasno. Oziroma, ker ne sme povedati direktno, da bodo morale iti neprofitne najemnine navzdol. Ne? In se potem, seveda motovili. Ve pa seveda državni sekretar – ve pa, da so sporni elementi, elementi neprofitne najemnine v zakonu danes. Zato je, oprostite, tale nežen sklep, ki sem ga predlagal:

Mestni svet MOL predlaga Javnemu stanovanjskemu skladu MOL, da v interesu svojih najemnikov, meščanov Ljubljane analizira ustreznost 118 člena . Oklepaj. (Elementi neprofitne najemnine stanovanjskega zakona). Tako z vidika ustavnosti, kot vidika zakonitosti. Ter o ugotovitvah obvesti Svet za varstvo potrošnikov in Mestni svet MOL. Oprostite, ne? Zelo nežna – nežna prošnja gospe profesionalki, ne?

Ker ni možno se vključevati v razprave, ne da bi imeli lastno analizo tega, ne? Drugič, tudi, največja podatkovna baza je tukaj, ne? Tudi največji, rekel bi – model – je tukaj na voljo. In tako dalje. Kaj pomeni en element, kaj pomeni drugi element.

Zdaj pa, ker sem pač – moram veste zmeraj nekaj obrazložiti, sem tukaj tudi povedal, kateri elementi so sporni. In jih bom to prebral. Zato, da ne bi svetniki rekli, da niso imeli časa prečitat. In, ko so dobili na mizo, ne? In, da niso slišali, ne? K bojo dal to nalogo gospe Jožki Hegler, ali pa ne bojo dali te naloge, ne?

Neprofitna najemnina pokriva stroške za vzdrževanje stanovanja in skupnih delov. Stroške za opravljanje upravniških storitev. Amortizacijo v življenjski dobi šestdeset let, stroške financiranja sredstev, vloženih v stanovanje. In pripadajoče skupne dele, ter zemljišče

stanovanjske stavbe. Stroški vzdrževanja ohranjajo nespremenjeno uporabno vrednost stanovanj in stavb. Vso dobo trajanja. Kar pomeni, da s pretekom amortizacijske dobe niso iztrošena. Temveč v enaki kondiciji, kot ob nakupu. Klasična amortizacija nima paralelno z amortizacijo stroškov vzdrževanja. To si zapomnite. Stroški vzdrževanja so posebnost stanovanjske sfere, ki reče, da mora sprot bit stanovanje v enaki kondiciji, kakor takrat, ko je bilo zgrajeno. Pri čemer je ta kondicija različna, ne? Vi jo ograjo menjate teoretično na 20 let, praktično na 70 let. Ne? V smislu vzdrževanja. Ne vem, temelje pa enkrat na sto let, v smislu vzdrževanja. No v tej luči je vprašljivo – administrativno določen vložek amortizacije, za stanovanja, stara 60 let. In za starejša stanovanja, priznani strošek z amortizacijo vlaganj, potrebnih zaradi podaljšanja dobe koristnosti stanovanja. Ocenjujem, da bi smel biti pripoznan le strošek povečanja koristnosti stanovanja. To se pravi – prenova, preureditve, nove napeljave in tako naprej. Kar je seveda v moderni dobi potrebno. Administrativno določen strošek amortizacije je vprašljiv tudi iz vidika različnega angažiranja proračunskih sredstev. Kar se da iz proračuna, se ne more vsebinsko amortizirati. Ne more dvakrat nazaj priti isti denar. Ne? Tudi z gospo Tekavčič se razlikujemo samo v tehniki prikaza tega pojma. Med stroški financiranja so prešli v obresti za lastna sredstva. Morete misliti, kaj so si napisali v stanovanjski zakon. Obresti na lastna sredstva. Kljub temu, da so sistemsko namenjena ponovni namenski porabi. To so pa napisali zato, ker so vedeli, da so fouš napisali že na začetku. Analizirati je treba, ali je z odlokom občine administrativno določena vrednost stanovanja, zaradi vpliva lokacije, ki gre lahko do 30% podvajanje stroški uporabe mestnega zemljišča.

Zdaj, s tem sem končal razpravo. Jaz se opravičujem. Bila je potrebna. Tudi sicer, glede te razprave – drugi kradejo medijski prostor. Tako, da sem moral jaz ta prostor razprave porabiti. Hvala lepa. Predlagam te tri dodatne sklepe.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Černjak. Izvolite.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Hvala lepa gospa županja. Spoštovane kolegice, svetniki – svetnice in svetniki. No, najprej bi rekel, da se kar strinjam v nekih vsebinskih točkah, ki jih je nanizal moj predhodnik, gospod Jazbinšek. Vendar bi pa dodal še to, da se, kar se tiče programa v osnovi – strinjam s cilji, ki so zapisani na 6. strani. In sicer, da pri dodeljevanju stanovanj, da bi imele prednost družine z več otroki. Mladi. In mlade družine. Ter invalidi in družine z invalidnim članom in tako naprej. In tako naprej.

Usmeritev je pravilna. Vendar pa, glede na stanje, ko pogledamo v uvodu, kjer se piše, da so potrebe izražene v tisočih stanovanj. Tisto, kar pa lahko zagotovimo, ko govorimo o desetinah, komaj kaj v stotinah, pa se mi zdi, da so ti cilji, če izrazim v tistem starem slogu – Sanje, moje stanovanje – ne? Zgolj pobožne želje.

In imam tukaj dejansko tudi takoj dve vprašanji. Prvič je – ali mi lahko, v sedanji situaciji, na področju zemljiške politike resno napredujemo? Karkoli gradimo? Oziroma kupujemo? Še vedno smatram, da je rešitev na dolgi rok, dejansko, po bolj aktivni zemljiški politiki. Ne pa zgolj v nakupih stanovanj. Dejstvo pač je, če mesto nima denarja za izgradnjo ali nakup te količine. Potrebne količine stanovanj, mu pač ne moremo zameriti. Je pa drugo dejstvo, da ima to mesto možnost, da s prostorskimi dokumenti pripravi prostorske možnosti za lokacije tega obsega. Tudi dano bi bilo opaziti, da je v ta namen bilo rezerviranega kar nekaj denarja. Ne nazadnje sem tam videl postavko, da je bilo za načrtovanje in razvoj predvideno skoraj 5 milijard tolarjev. Torej, vprašanje, ali nakup ali zemljiška politika?

In pa eno podvprašanje, ki se že nekaj časa vleče, pa kar ni jasnega odgovora. Ali je možnost konkretnih pobud za nadgradnjo ravnih streh v Ljubljani izvedljiva?

Kar se tiča pa nakupov, da kupujemo od Stanovanjskega sklada poceni. Jaz se opravičujem, samo tole, kar Stanovanjski sklad prodaja, tole mi pa že meji na – na – ne bom rekel lopovščino, ker to je prehud izraz. Ampak, na veliko zavajanje. Če je kdo od vas gledal ta stanovanja kakšna so, ko vam prodajo v bistvu, poleg tistih kvadratnih metrov – vzameš en kup lož, pa neki pol-steklenjakov. Kjer vam seveda mastno nabijajo cene, seveda ugotovite, da ta stanovanja niso ne vem kako poceni. Po drugi strani pa še tista, ki se poceni dobijo, na podlagi računalniškega lota – dobesedno lota – večinoma ne pridejo v prave roke. In se nam dogaja to, da že v bistvu v naprej preprodajajo za višje cene. In tukaj notri, v stanovanjskem programu mestne občine, je prvi cilj, da se zagotovi neko osnovno, nizko, osnovno sidrišče. Da so stanovanja bolj dostopna. Vse to, kar tukaj piše, pa žal – zopet poudarjam, ne vodi k temu končnemu cilju. Ampak, še enkrat – vodi k temu, da Sanje – moje stanovanje, ostajajo pobožne želje. Za enkrat hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Sušnik. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa za besedo. Gospod Jazbinšek je v svoji kratki razpravi povedal marsikaj takega, kar drži. Predvsem v zvezi s tem, ali je to stanovanjski program, oziroma program stanovanjskega sklada. Ali je to stanovanjski program Mestne občine Ljubljana? Če je to seveda program stanovanjskega sklada, potem lahko to obravnavamo z neko dobrohotnostjo. Jasno pa vsi pogrešamo finančni načrt. Iz finančnega načrta je namreč možno razvidet, koliko bo posamezen projekt, ki je tukaj naveden stal. In tudi spremljati potem realizacijo tega programa Javnega stanovanjskega sklada. V kolikor gre za Stanovanjski program Mestne občine Ljubljana za letošnje leto, je seveda bistveno preohlapen. In tudi manjka kar nekaj podatkov. Ker ste mu dali naslov, da je to Stanovanjski program Mestne občine Ljubljana, za leto 2005, mene seveda zanima nekaj kratkih podatkov, za katere sem prepričan, da mi boste lahko postregli.

Prvič, v letu 2005, bo mestni svet verjetno sprejel nekatere prostorske akte. Na osnovi planiranih prostorskih aktov, ki grejo v program sprejema na mestnem svetu, me zanima kako se bo povešala količina razpoložljivih kvadratnih metrov, po določitih za FSI. Za stanovanjske površine v Mestni občini Ljubljana. To vemo, da je danes osnova. Vsak PUP, vsak poseg, vsak drug prostorski akt spremeni možno količino kvadratnih metrov v bruto znesku za stanovanjske potrebe. Kakšen je načrt za letošnje leto? Koliko teh kvadratnih metrov že zdaj imamo? Koliko jih je izkoriščenih, koliko jih ni izkoriščenih? Katere investicije bo Mestna občina Ljubljana, kot taka, uvrstila v svoj program. Tako na eni strani urejanja stavbnih zemljišč, kar sicer spada v proračun. In skozi program, ki ga bo sprejel Javni stanovanjski sklad, da bo pripravila zemljišča za to, da se bo sploh lahko dogodila stanovanjska gradnja. Ali z našim investitorstvom, ali seveda s kakšnim investitorstvom na trgu.

Prav tako me zanima, kakšna je strategija v letošnjem letu, glede doseganja razmerja med neprofitnimi, oziroma tudi socialnimi stanovanji in pa stanovanji tržnega značaja? Vi sicer ugotavljate, domnevam, da pravilno, nimam podatkov, da bi kontriral tistemu, kar navajate – da je v Ljubljani 20 000 stanovanj primanjkljaja. Lahko se z vami strinjam. Glede na potrebe

ljudi. Kaj pa glede na potrebe občine? Jaz bi vas opozoril na besede županje Danice Simšič, ki je v javnosti večkrat poudarila, da je eden izmed problemov lansko letnega izpada prihodkov v proračun tudi to, da se zelo spreminja socialna struktura prebivalstva v Ljubljani. Označila je to, kot problem. Jaz, seveda se s tem strinjam. Jaz sem bil vedno zagovornik tega, da vedno bolj, ko bodo bogati Ljubljani, bolj bo bogata občina. Zdaj, iz prikaza, kot ga želite v stanovanjski politiki za leto 2005 prikazati, sumim, da se bo socialna struktura. Ali pa struktura – dohodkovna struktura prebivalstva, v Ljubljani, na osnovi realizacije vašega programa – še slabšala. To pomeni, da dolgoročno peljemo napačno stanovanjsko politiko. Ali pa napačno proračunsko politiko. Oboje skupaj seveda ne more iti. Če želimo zagotoviti 20000 – recimo teoretično, pokritje dvajset tisoč enotnega primanjkljaja, na osnovi, na strani neprofitne in pa socialne kategorije stanovanj, potem ne vem, kako pravzaprav bomo realizirali v Ljubljani višji standard prebivalstva in višje dohodke, ki bodo posledično pomenile tudi večje pritoke v proračun.

Drugo, kaj je v zvezi z ostalimi zemljišči? Ki jih seveda navajate, kot eden izmed problemov. Enega izmed problemov organiziranosti stanovanjskega sklada. Ker pravite, da prav zaradi neizvedene dokapitalizacije, domnevam seveda, da je bilo to pisano preden je bil sprejet na mestnem svetu – zaradi neizvedene dokapitalizacije Javnega stanovanjskega sklada, ne moremo peljati tiste politike v stanovanjskem skladu, ne v občini, ki bi bila potrebna za to, da zagotovimo primerna zemljišča.

Seveda sem se spotaknil ob podatek, da je kvadratni meter stanovanja 1300 Evrov. Je seveda lahko veliko, lahko je pa malo. Kaj natančno vsebuje 1300 Evrov na kvadratni meter? Strošek zemljišča, to se pravi nakupa zemljišča. Strošek komunalnega opremljanja zemljišča. Strošek prekategorizacije zemljišča v stanovanjski namen. Ali samo gradnjo stanovanja. Ali tudi opremo stanovanja? Tista stanovanja, ki jih dajemo v najem, so verjetno tudi opremljena. In zato je potrebno ugotoviti, kaj natančno v teh 1300 Evrov spada? Mene to čisto tako ljubiteljsko zanima, kaj ste pravzaprav uvrstili v to številko na kvadratni meter?

Mislím, da predlagani program v osnovi zgrešeno predstavlja projekte, ki so v teku in projekte, ki jih bomo začeli šele v bodočnosti. In projekte, okoli katerih pravzaprav delamo šele idejne – idejne zasnove. Oziroma so v glavah načrtovalcev stanovanjske politike. Zato predlagam, da po sistemu projektnega proračuna, v finančnem načrtu prikažete za vsakega izmed projektov, ki je zagotovljen v svojem poglavju. To se pravi, ali zagotavljanje neprofitnih najemnih stanovanj, ali ostalih poglavij, prikažete natančno, koliko denarja ste že porabili? Koliko denarja boste porabili letos? In koliko denarja bo potrebno zagotoviti za to, da bo stanovanje prevzeto. V letošnjem letu, ali v prihodnjih letih. Leta 2006, leta 2007.

Prav tako, na drugi strani, za vsakega izmed teh projektov tudi, koliko bo prihodkov namenskih iz Javnega stanovanjskega sklada Republike Slovenije, koliko bo iz drugih virov, predvsem iz virov kreditov? Ali drugega financiranja, ki ga načrtuje Javni stanovanjski sklad? In, koliko na račun proračuna? V to kategorijo predlagam, da uvrstite vse. Od komunalnega opremljanja zemljišč, do nakupa zemljišč in do same gradnje, oziroma do vsega, kar je potrebno za to, da bo stanovanje sploh lahko predano uporabi.

Dokler ne bo seveda vsaka izmed teh, recimo kvazi-postavk, ki se zdaj pojavljajo v programu tudi finančno ločeno prikazana, kot nek projekt. Bo tudi težko ugotavljati, kako uspešno je kakšen projekt izveden. Načet, ali pa – ali se je osnovna izračunica načrtovalcev izšla. Mene najbolj to skrbi, da tako, kot je z vsemi, pardon – z večino drugih projektov v Mestni občini Ljubljana, da tudi tukaj bistveno presega končna vrednost posameznega objekta, začetno predračunsko vrednost. Pri javnem financiranju in javnih finančah, imaš občutek, da je to naš največji problem, da ne znamo stvari držati pod kapo tistega proračuna, ki si ga zastavimo. Zato seveda z veseljem pričakujem obravnavo finančnega načrta. Vas pa prosim za nekatere odgovore, za katere sem prepričan, da jih imate pri rokah. Tiste, ki jih pač nimate, pa povejte, da jih nimate. In jih zagotovite čim prej v pisni obliki. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospa Levičar. Izvolite.

GA. MARINKA LEVIČAR

Hvala lepa. In lep pozdrav vsem. Med cilji, ki so opredeljeni v programu piše, - citiram: Posebna skrb bo posvečena starejšim občanom in občanom s posebnimi potrebami. Tako, da jim bodo dodeljene ustrezne enote. Ali oskrbovana stanovanja. V nadaljevanju pa vidimo, da v Ljubljani, v letu 2005 ne bomo zgradili niti enega oskrbovanega stanovanja za starejše občane. Opredeljeno je le nadaljevanje projekta v Trnovem. To se že dolgo časa vleče. Moralo bi biti hitrejše. Poleg tega pa mislim, da samo ta stanovanja v Trnovem, še zdaleč ne pokrivajo potreb starejših občanov v Ljubljani, na tem področju.

Mislím, da bi moralo biti bolj tvorno sodelovanje z nepremičninskim skladom, ki je v lasti države na tem področju. Oni so pripravljeni investirat. Problem so samo zemljišča. In mislim, da z aktivno politiko na tem področju, mestne uprave, oziroma Mestne občine Ljubljana, ne bi smelo biti takšnih problemov, kot so. Ljubljana je edino mesto v Sloveniji, ni edino, ampak eno, mislim, - je mesto, ki še nima teh oskrbovanih stanovanj. Mnoga manjša mesta jih že imajo. Kot na primer – Logatec. In v Logatec pošiljajo Ljubljančane. Pa še tam ne dobijo prostora. In se pritožujejo, zakaj, kot Ljubljančani ne morejo imeti te možnosti, da bi na stara leta lahko živeli v Ljubljani. Še zlasti od kupnine, ki so pripravljene tudi ta stanovanja odkupiti. Čeprav neka civilna iniciativa je na tem področju. Mislim, da so se tudi v MOL-u že pogovarjali, kakšne bi bile možnosti, da bi ta stanovanja kupili. Oskrbovana stanovanja, namreč, s svojim denarjem.

Potem še naprej v zvezi s tem, me na strani 22. zanima bolj konkretno, ko je navedeno, da bo...

.....konec 1. strani I. kasete.....

...premičninskega sklada spis, to je ta sklad, o katerem sem govorila, za namenska upokojenska stanovanja. Jaz v zvezi s tem ne vem nič, pa sem ravno o tem danes govorila z direktorico in nisem dobila nobenega pojasnila. Pa bi rada v zvezi s tem dobila pojasnilo danes, tukaj.

Potem, pod točko 5. je opredeljeno, tudi citiram: Ustrezen del stanovanj bo prilagojen za gibalno ovirane osebe. Trajno vezane na invalidske vozičke. Sprašujem, kako se dejansko kaže ta ustreznost. Ker iz gradiva mi to ni nikjer jasno. Sploh ne vidim, da bi bilo za te osebe...

GA. DANICA SIMŠIČ

A lahko lepo prosim izklopite ton mobitela? Izvolite, nadaljujte, gospa Levičar.

GA. MARINKA LEVIČAR

Iz nadaljevanja v teh tabelah in v ostalih gradivih, ni razvidno, da bi bila sploh kakšna stanovanja za invalide na invalidskih vozičkih. Je za druge vrste kategorij, hendikepiranih

ljudi, ampak za te pa prav nič. Zato me res moti tako nesoglasje, oziroma neuskklajenost teksta in potem dejanskega prikaza – prikaza dejanskega stanja.

Pa še nekaj, na kar bi rada opozorila. In sicer to, da je navedeno v zvezi z novim sistemom subvencioniranja stanarin. Da se bo znižal ta dohodkovni prag, kar pomeni, da bo manj opravičencev. Vendar pa v nadaljevanju bo pa tisti, ki pa že bodo opravičeni, bodo dobili pa višje zneske. Jaz ne vem, če je to potem – meni ta rešitev ni ustrezna. Mislim, da bo večina ljudi vendarle prikrajšana za to, da bo peščica nekaj več dobila. In mislim, da večine ne bi smeli prikrajšati. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več razprav. Dr. Čepar, izvolite.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospa županja. Lep pozdrav svetnicam in svetnikom. Torej, jaz imam dve – da ne bom tega podaljševal. Dve pripombi, dve vprašanji k temu programu. In sicer mi smo govorili tukaj o dvajset tisoč primanjkljaja. Po mojem je vsaj 50% ta ocena premajhna. Oziroma bi morala biti višja, če upoštevamo tiste, ki sicer mislijo, da so lastniki stanovanja, pa ne vedo kaj bo z vpisom. Ker občina ni uredila lastništva zemljišč. Za enkrat ti tisoči ne morejo vpisati svoje etažne lastnine v zemljiško knjigo. Plačali so advokate. Ne vedo kaj jih čaka. Ne vedo kakšni stroški. Ne vedo kakšne poti. Ne vedo kakšna prizadevanja za – da uredijo to, da zapišejo to, kar so pošteno plačali in naredili. In to je zato, ker Mestna občina ni uredila te zadeve. Ni uredila svojega premoženja. Torej, borijo se z mlini na veter in ne morejo narediti nič. To ne traja eno leto. To traja, vsaj po moji izkušnji – traja to osem let. V mojem primeru traja osem let. Koliko traja v primeru drugih in kdaj so drugi začeli, pa ne vem. Zato lepo prosim, preden dvignem roko za ta program, da mi ocenite prosim številko. Jaz sem rekel, da je to približno 10000, številko teh ljudi, ki čakajo na vpis. Zaradi indolentnosti mestne občine. Ki čakajo na vpis svoje etažne lastnine. Pošteno plačane v zemljiško knjigo. In dobivajo od sodišča, da nimajo – da nimajo vseh dokumentov. Čeprav imajo vse pogodbe od izvajalca in gradbenega podjetja naprej. Torej, želim oceno številke koliko je teh lastnikov. In želim, da se ustrezne aktivnosti, da se to stanje neha. Da se to stanje spremeni. Da se to stanje uredi. Vključeno v stanovanjski program. Kajti, ne moremo se hvaliti, kako rešujemo stvari za v naprej. Če se nam kopičijo polovične rešitve za nazaj. To je prva pripomba.

In drugič – tukaj, na tem kraju smo že večkrat govorili o pomanjkljivosti nadaljevanja stanovanjske sheme, ki ne upošteva družinske politike. Na kratko – enake, enak pripis na koncu leta dobi v stanovanjski shemi recimo samski, ki živi v dvosobnem stanovanju. Kot recimo oče ali mati petčlanske družine, ki živita v trisobnem, ali dvosobnem, ali pa enosobnem stanovanju, zaradi mene. In to lahko popravi občina. S sodelovanjem s to stanovanjsko nacionalno shemo. Torej, mene zanima, kaj je v tem programu predvideno in ali je to, kar je predvideno, vse, kar se v zvezi s tem da naredit. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker torej ni več razprav, razpravo zaključujem. In prosim gospo Jožko Hegler, direktorico Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana, da odgovori na zastavljena vprašanja in seveda pojasni nekatere dileme v teh vprašanjih. Izvolite prosim.

GA. JOŽKA HELGLER

Hvala lepa gospa županja. Vprašanja so bila zelo raznolika. Na večino mislim, da je možno odgovoriti. Na vsa druga, ki jih bom tudi skrbno prebrala tudi iz magnetograma, pa bomo podali še pisne odgovore.

Najprej bi želela povedati glede stanovanjskega programa, za kaj gre za letni program. Že Stanovanjski zakon je leta 91., je ta akt opredelil, kot letni stanovanjski program. In enako je ohranjeno tudi v novem stanovanjskem zakonu. Zaradi tega, seveda, v stanovanjskem programu, prikazujemo tudi tiste naloge, ki so v pripravi, zato, da možno lažje uresničevanje stanovanjskih programov v naslednjih letih.

Seveda je in tudi v stanovanjskem programu je to delno nakazano, da je širši, kot samo program uresničevanja nalog Javnega stanovanjskega sklada. Kajti, stanovanjski program temelji, oziroma se sooča tako z urbanistično, kot tudi z zemljiško politiko. Seveda pa je sprejemanje konkretnih dokumentov iz teh dveh segmentov- potem opravljeno ob drugih priložnostih. En vidik je že sprejeta Strategija trajnostnega razvoja, ki je upoštevala tudi segment zagotavljanja površin s stanovanjsko gradnjo. Dinamika samega sprejemanja prostorskih izvedbenih aktov, pa je seveda odvisna od zelo različnih vplivov in zaradi tega pač v tem trenutku ne morem pojasnjevati vseh posameznih primerov, zakaj imajo določeni akti drugačno dinamiko, kot je želena.

Vsekakor ne gre za to, da bi se proračunska sredstva kjer koli parkirala, ali nalagala, kot meni spoštovani svetnik Miha Jazbinšek. Ampak, se ta sredstva porabljajo, skladno z namenom. A to se pravi, za zagotavljanje stanovanj in pa za ohranjanje stanovanjskega fonda_ tej kondiciji, da bo lahko tudi, da lahko trenutno in da bo v bodoče služil svojemu namenu.

Ob proračunu, ob predlogu proračuna bo seveda priložen tudi Finančni načrt Javnega stanovanjskega sklada, kjer se bo potem tudi videla ta zloženost različnih virov, kar pa je že v tem trenutku, oziroma ob obravnavi osnutka proračuna razvidno iz razvoja – iz načrta razvojnih programov. V tem Načrtu razvojnih programov, seveda obstajata dve možnosti prikazovanja le tega. In to je razvidno tudi iz drugih delov tega proračuna. Bodisi po načrtovanih potrebah, bodisi po konkretnih lokacijah. V naših načrtih razvojnih nalog so opredeljene konkretne lokacije, konkretni projekti, skozi daljše časovno obdobje, kjer je razvidno, hkrati – koliko sredstev je bilo porabljenih že do leta 2005. Koliko sredstev se načrtuje v letu 2005. In koliko sredstev v naslednjih letih.

Zaradi tega ponovno menim, da

... iz dvorane – nerazumljivo....

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, besedo ima gospa Hegler. Vi ste že razpravljali....

... iz dvorane – nerazumljivo...

GA. JOŽKA HEGLER

Tudi glede asocialne naravnosti Javnega stanovanjskega sklada mislim, da ni možno razpravljati na način, kaj pomeni beseda proti besedi. Mislim pa, da je pri stanovanjskih najemninah, poleg elementov, ki jih je omenil gospod Jazbinšek, zelo pomembna sama vrednost stanovanja. Ki se določa prav tako administrativno in bistveno vpliva tudi na te

stvari. Tako, da menim, da je še vedno utemeljen moj predlog, oziroma odgovor na ta predlog, ki sem ga podala v strokovni razpravi, da se bomo seveda z vsemi analitičnimi podatki, do katerih lahko dostopamo pri našem delu, vključili v razpravo o spremembi stanovanjskega zakona.

Kar se tiče strategije investiranja, je seveda strategija investiranja republiškega stanovanjskega sklada, ki je bila narejena z določenim namenom – kako povečat ponudbo stanovanj. Zato, da povečana ponudba denarja, ne bi imela te negativne posledice na ras cen kvadratnega metra. Vendar o tem bo tudi obrazloženo na naslednji seji, tako, kot ste želeli.

Kar se tiče razprave gospoda Černjaka – seveda sta pomembna oba vidika. Tako aktivna zemljiška politika, kot tudi nakupi in z njo povezana novogradnja. Z lastnimi investicijami. In tudi nakupi na trgu. Mi nikakor ne kupujemo od Republiškega stanovanjskega sklada, ker je v vseh razpisih jasno povedano, da lahko kupujejo zgolj fizične osebe. Dopusčena je edino možnost v programih deljenega lastništva s fizičnimi osebami, da smo, kot Javni stanovanjski sklad lahko so-kupec in potem solastnik stanovanja do 40% vrednosti stanovanja.

Kar pa se tiče cenovnega sidrišča, pa to pomeni, da enako se obnašamo do ponudnikov stanovanj in da odkupujemo tista stanovanja, ki jih lahko, kot končno ceno dobimo po tako opredeljenih cenah.

Zdaj, z ugotovitvijo spoštovanega gospoda Sušnika, da je ta stanovanjski program bistveno preohlapen, se ne morem strinjati. Da so v njem napisani tako ukrepi, ki pripomorejo k lastnemu zagotavljanju stanovanj, kot tudi vsi načrti, ki naj bi bili izvedeni za to primarno nalogo, ki jo ima občina. Se pravi, zagotavljanje neprofitnih najemnih stanovanj in bivalnih enot.

Kar se tiče povečanega flow space indeksa, nisem prav razumela vprašanja, kako naj bi se to neposredno poznalo, oziroma odražalo na stanovanjskem programu. Kajti, le ta je odvisen od mnogih okoliščin in predpisan za vsako območje posebej. Dejstvo pa je, da smo tudi skozi stanovanjske programe, prav ob prostorski zasnovi dosegli to, da je večje število območij, namenjenih stanovanjski izgradnji. In sicer zaradi tega, ker je še vedno v Ljubljani veliko zemljišč, ki so zaradi – predvsem postopkov dedovanja po predhodnih postopkih denacionalizacije izven pravnega prometa. In tudi zaradi te omejene količine zemljišč, ki so na trgu, so cene zemljišč v zadnjih letih tako narasle.

Prav tako bi rada ponovno poudarila, da pri stanovanjskem primanjkljaju, ki ga je skozi svojo raziskovalno nalogo ugotavljal Urbanistični inštitut, ne gre za primanjkljaj neprofitnih najemnih stanovanj. Ampak, so se opredelili na vsa stanovanja. Torej, tudi stanovanja za premožne ljudi, ki jih prav tako v Ljubljani manjka. In prav zaradi tega je, po nekaterih ugotovitvah, tudi odliv premožnih ljudi iz Ljubljane. To se pravi, da ne gre za to, da bi še dodatno povečevali v mestni občini zgolj in samo število neprofitnih stanovanj, kajti to je v primerjavi z lastnimi stanovanji izjemno majhno, temveč gre za to, da pa je občina po svojih pristojnostih primarno zadolžena za zagotavljanje neprofitnih najemnih stanovanj. Dočim, ko tržna stanovanja bo, v razmerah tržnega gospodarstva zagotavljal pač trg.

V ceno 1300 Evrov na kvadratni meter, seveda sodi – tako zemljišče, kot komunalna oprema in gradbeno obrtniška dela. Samo cena gradbeno obrtniških del, je seveda nižja. Pri lastnih investicijah pa se to dogaja znotraj javnih razpisov za izbiro izvajalca, z vnaprejšnjim opozorilom tako projektantov, da morajo projektirati znotraj teh cenovnih okvirov, kot tudi izvajalcev, da morajo biti ponudbe znotraj teh okvirov.

Mislím, da so ustrezno predstavljeni projekti v razvojnih nalogah. Enako bodo tudi v – v finančnem načrtu. Da gre za zlaganje sredstev iz različnih virov. Eno so proračunski viri. Drugo so lastna sredstva javnega stanovanjskega sklada, ki jih je možno oblikovati iz namenskega premoženja, ki se je oblikoval ob ustanovitvi in delovanju Javnega sklada. In tretje so sofinancerski viri Republiškega stanovanjskega sklada. In – eventuelno bodo tudi krediti.

Vendar, gospa Levičarjeva je spraševala kako je z oskrbo s stanovanji starejših občanov. In še predvsem glede oskrbovanih stanovanj. Dejstvo je, da je Stanovanjski zakon glede lastninjenja bivših družbenih stanovanj opredelil, da tista stanovanja, ki so bila prvič dodeljena upokojencem, oziroma borcem, ostanejo v lasti nepremičninskega sklada pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Druga gredo pa na občine. In ravno zaradi tega, ker ima nepremičninski sklad pokojninskega zavarovanja tudi v Mestni občini Ljubljana fond svojih stanovanj, smo se dogovarjali o medsebojnem sodelovanju in tudi o sočasnem razpisu za dodelitev stanovanj zato, ker ne more biti skupen razpis. Ker so pogoji dodeljevanja stanovanj pri Nepremičninskem skladu, kot d.o.o.-ju, ustanovljenem na podlagi Zakona o pokojninskem zavarovanju in ne Stanovanjskega zakona, nekoliko drugačni. Vendar pa, da bi tudi ta populacija pričakovalcev stanovanj imela možnost javno videti te razpise in tudi nanje odreagirati. Ker do zdaj je šlo preko Zveze upokojencev in njihovih komisij.

Zdaj, o oskrbovanih stanovanjih seveda mi pripravljamo ta projekt na lokaciji bivše bolnice Trnovo. Drugi območij, kjer bi to lahko uresničevali za enkrat nimamo. In vsekakor pa to ne pomeni, da Nepremičninski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja ne bi mogel recimo tudi sam investirati na območjih, ki so za takšno gradnjo primerna. Glede na to, da ima prosta finančna sredstva za takšne namene.

Kar pa se tiče ustreznosti stanovanj za gibalno ovirane, je pa prav za ta segment invalidov regulativa relativno dobro poskrbela. Kajti že sami – zakon o graditvi, podzakonski in podzakonski akti opredeljujejo, katere – kateri so ti pogoji, da neko stanovanje je opredeljeno, kot primerno stanovanje za gibalno ovirane. Se pravi, da nima nobenih arhitektonskih ovir. In v zadnjem razpisu za dodelitev takšnih neprofitnih stanovanj, je bilo kar 22 stanovanj, ki bodo namenjena ljudem, ki so vezani na uporabo invalidskega vozička. Vsa stanovanja, v pritličju teh šestih stolpičev v Polju, bodo namensko urejena za gibalno ovirane ljudi.

In potem je še vprašanje dr. ... pardon, pozabila sem še vprašanje subvencioniranja. Sistem subvencioniranja je predpisan z Republiško uredbo o metodologiji za oblikovanje najemnin in načinu subvencioniranja. Osnovno izhodišče, kdo je opravičenec do subvencije pa je povzeta po predpisih o socialni varnosti. In ravno zaradi tega enakopravnega, ali pa enakega obravnavanja vseh državljanov in državljanek Republike Slovenije, je pri uveljavitvi tega načina tudi Ministrstvo za okolje in prostor naročilo poseben računalniški program za obdelavo teh vlog o določanju subvencij. Mestna občina pa predvideva poleg tega še tisti dve obliki pomoči. To se pravi pomoč pri obratovalnih stroških in pa izredne pomoči pri bivanju.

Glede vprašanja dr. Čeparja, da je primanjkljaj večji, zaradi tega, ker nekateri lastniki ne morejo vpisati svoje lastnine v zemljiško knjigo. Temu ni povsem tako. Varnost lastništva je s tem, da stanovanje ni vpisano v zemljiško knjigo slabša. Tudi pravni promet ni možen. Glede samih karakteristik stanovanja, pa so take, kakršne so. Nekatera med temi stanovanji so verjetno tudi po strukturi, po površini, po komunalni opremljenosti – že neprimerna. Večinoma pa najbrž ne. Je pa res, da se mestna občina teh nalog loteva. Tudi skozi ta program vpisov javnega dobra v zemljiško knjigo. Kar je pravzaprav to – predhoden korak k določanju tako imenovanih funkcionalnih zemljišč. Vendar je hkrati tudi res, da je bilo omogočeno vpisati vsa stanovanja v zemljiško knjigo, na osnovi samo te parcele objekta, brez določitve funkcionalnega zemljišča.

Kar se tiče pomanjkljivosti nacionalne stanovanjske varčevalne sheme, z vidika neupoštevanja družinske politike, moram reči, da je bila pač nacionalna stanovanjska shema določena z zakonom. Ki predpisuje pogoje, pod katerimi je možno varčevati in kakšne bonitete so s tem dodane. Mestna občina Ljubljana se je, kot pomoč družinam vključila s tem programom deljenega lastništva. Ki pride v poštev predvsem za družine, ki rabijo večjo površino stanovanja. Zbrana sredstva in nanje pridobljeno posojilo, pa bi jim sicer omogočalo nakup manjših površin. Tako, da menim, da smo v okviru svojih možnosti, vseeno pripomogli k temu, da bi lahko tudi ti, ki so varčevalci – prišli do primernejših stanovanj. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Prehajamo k odločanju.

Najprej bomo glasovali o

PREDLOGU SKLEPA ODBORA ZA STANOVANJSKO POLITIKO, ta pa se glasi:

Izvajanje stanovanjskega programa ni le naloga... joj, se opravičujem, najprej o predloga sklepa, seveda... potem pa tisti dodatni sklepi...

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Stanovanjski program Mestne občine Ljubljana za leto 2005.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

25 navzočih.

Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

23 ZA, 5 PROTI.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

No in zdaj smo pri naslednjih predlogih sklepov, najprej

PREDLOG SKLEPA ODBORA ZA STANOVANJSKO POLITIKO, ... samo najprej ga preberem...

Izvajanje stanovanjskega programa ni le naloga Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana, temveč tudi drugih oddelkov mestne uprave, zlasti Oddelka za gospodarjenje z zemljišči in Oddelka za urbanizem.

Obrazložitev glasu. Gospod Miha Jazbinšek. Izvolite. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Zato sem vskočil not, ker po navadi ste tako hitri, da pol jaz zamudim, ne? Pa sem imel bolj mehne reflekse, pa sem prosil. No, torej ta sklep je seveda sklep, ki je notorično dejstvo, ne? Ne? In mislim, da spada tja, v moj sklep, ki se glasi, da županja obrazloži zaostanke in tako naprej. In na tej osnovi tudi potem poroča o odgovornosti in tako naprej.

Vendar, ker gre za enoleten – enoleten program, je ta sklep seveda napačen. Ne? Izvajanje enoletnega programa, ne more biti tudi na oddelku mestne uprave za gospodarjenje z zemljišči in oddelka za urbanizem. Izvajanje enoletnega programa je potem, ko so oni predhodno seveda, v prejšnjih letih in prostorske akte, seveda in zemljišča uredili. Zato bi bil tak sklep škoden. Ker, če bi ga kdo bukvalno seveda razlagal, ne? In zato bom glasoval proti. In prosim druge svetnike, da storijo isto dejanje, ker je brezpredmeten. Na drugi strani pa...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite

G. MIHA JAZBINŠEK

... škoden.

GA. DANICA SIMŠIČ

...misel. Hvala lepa. Ker ni več obrazložitve glasu, prehajamo h glasovanju predloga, ki sem ga prebrala in, ki ga podpiram.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

24.

Glasujemo kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

21 ZA, 7 PROTI.

Ugotavljam, DA JE TA SKLEP SPREJET.

Zdaj pa smo pri

PREDLOGU SKLEPA SVETNIKA GOSPODA MIHE JAZBINŠKA, ta pa se glasi:

Javni stanovanjski sklad Mestne občine Ljubljana naj pri pripravi Finančnega načrta za leto 2005, upošteva zmanjšano proračunsko postavko 061002 – Zagotavljanje najemnih stanovanj, oziroma 432100 – Investicijski transferi javnim skladom, od v osnutku proračuna predvidenih 773.649.091,00 tolarjev, indeks 360 01, na 429.793.112,00 tolarjev – indeks 200.

Ugotavljanje navzočnosti ni potrebno, ker se med tem ni spremenila.

Obrazložitev glasu, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Vi veste, da nimamo niti delovnega osnutka, seveda Finančnega načrta. In, jaz sem prej povedal, da imamo tudi, oziroma nisem mogel intervenirat – da imamo teh namenskih sredstev čez 500 milijonov predvidenih v 2005, v osnutku proračuna – ta čas, ko je priliva pa 113 – namenskih sredstev. To se pravi, da so nekje ta namenska sredstva. Jaz sem jih pa zasledil tudi v naslednjih letih. V tem načrtu. To pomeni, da se nekje skrivajo namenska sredstva, oziroma bojo morali pokazati. Drugič, če pa so, se pa lahko prerazporedijo. Zato seveda predlagam, da se v interesu kalibriranja proračuna seveda vendarle enkrat s kazalci izkaže ta sklad. Ker tudi pri 2003 – Zaključnem računu, nimamo finančne konstrukcije sklada, ampak imamo spet neko povednost – neko v bistvu latovščino na stanovanjskem področju. Zato bom glasoval za...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel, ja, hvala lepa.

Torej, prehajamo na glasovanje o tem predlogu sklepa.

Ugotavljanje navzočnosti ni potrebno.

Prehajamo na glasovanje. Moje mnenje pa je, da je seveda zmanjševanje postavke, pri tej vsebini - ni sprejemljivo.

Kdo je za? Glasujemo. In, kdo je proti sklepu gospoda Mihe, predlogu sklepa gospoda Mihe Jazbinška?

Glasovanje zaključujem.

8 ZA, 20 PROTI.

Ugotavljam, da ta SKLEP NI BIL SPREJET.

In tako smo pri naslednjem

PREDLOGU SKLEPA, svetnika gospoda Mihe Jazbinška. Ta predlog pa se glasi: Županja Mestne občine Ljubljana, naj do naslednje seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, obrazloži zaostanke pri izdelavi prostorskih aktov, za potrebe zagotavljanja najemnih in tržnih stanovanj, na območju Mestne občine Ljubljana, v obdobju 2002 do 2006. In poroča o odgovornosti, da akti kasnije. In sankcijah za to odgovornost. Obrazloži naj tudi, zakaj te potrebne akte, prehitvajo akti za potrebe projektov Spara in Mercatorja. Četudi gre v obeh primerih za s stanovanjskimi infrastrukturno povezana območja.

Glasujemo o tem predlogu sklepa gospoda Mihe Jazbinška.

Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

ZA 13, PROTI 17.

Ugotavljam, da ta predlog NI BIL SPREJET.

In tako smo še pri

TRETJEM PREDLOGU SKLEPA svetnika gospoda Mihe Jazbinška, ta pa se glasi: Mestni svet Mestne občine Ljubljana predlaga Javnemu stanovanjskemu skladu Mestne občine Ljubljana, da v interesu svojih najemnikov, meščanov Ljubljane, analizira ustreznost 118. člena Stanovanjskega zakona, elementi neprofitne najemnine. Tako z vidika ustavnosti, kot z vidika zakonitosti, ter o ugotovitvah obvesti Svet za varstvo pravic najemnikov in Mestni svet Mestne občine Ljubljana.

Obrazložitev glasu. Gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

V vseh papirjih imamo, oprostite, latovščine iz naslova aktivne politike zemljišče, aktivne politike..., ne? Notri. Pri čemer pa, oprostite, je ravno kar razglasila gospa Jožka Hegler – povem – članica Združene liste, direktorica največjega slovenskega sklada, da se bo ona odločila za pasivno politiko na področju – na področju, rekel bi – stanovanjskih najemnin. In je pač rekla, da se bojo pasivno vključili v to, okrog, rekel bi ministrstva. Zato predlagam, da ta sklep, ki ni nič drugega, kot aktivna vključitev v to politiko, ne? Na osnovi znanj in vloženega dela in analiz. Da to podprete.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

Zdaj prehajamo h glasovanju.

Glasujemo, kdo je za tak predlog sklepa? In kdo mu nasprotuje.

Glasovanje zaključujem.

ZA 12, PROTI 16.

Ugotavljam, da SKLEP NI BIL SPREJET.

In s tem zaključujem to točko dnevnega reda. In prehajam k 3. točki dnevnega reda, to pa je **AD 3.**

PREDLOG SKLEPA O DOLOČITVI CEN PROGRAMOV PREDŠOLSKE VZGOJE V JAVNIH VRTCIH, ZNIŽANJU PLAČIL STARŠEV IN REZERVACIJI

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Med prvim zasedanjem ste prejeli Poročilo pristojnega odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, s predlogom sklepa.

In zdaj prosim gospo Nado Pavšer, načelnico Oddelka za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite prosim.

GA. NADA PAVŠER

Lepo pozdravljeni. Gospa županja, gospodje podžupani. Spoštovane svetnice in spoštovani svetniki. Dovolite mi, da vam podam nekaj dokaznih predlogov, nekaj poudarkov k obrazložitvi Predloga sklepa o določitvi cen programov predšolske vzgoje v javnih vrtcih, znižanju plačil staršev in rezervaciji. Na kratko.

V jeseni 2003 je pričel veljati Pravilnik o metodologiji, ki natančno opredeljuje elemente cene in postopek za njihov izračun. Za cene predlogov v vrtcih na območju Mestne občine Ljubljana, veljajo določila tako imenovanega prehodnega obdobja, kar pomeni, da se cene programov v obdobju od 1.1.2005, do 31.12.2005 lahko povečajo za največ 10%. V Mestni občini Ljubljana smo nazadnje uskladili cene programov v javnih vrtcih s 1.1.2004. V obdobju postopnega usklajevanja cen v vrtcih, je Mestna občina Ljubljana javnim vrtcem dolžna zagotavljati dodatna sredstva, ki so potrebna za nemoteno izvajanje javne službe in za zagotavljanje pravic zaposlenih. Ta sredstva so predvidena v sprejetem Osnutku Proračuna Mestne občine Ljubljana za leto 2005.

Elementi cene po pravilniku so, kot veste, stroški dela za zaposlene v vrtcih. Skladno z normativi in standardi za dejavnost. Kot so plače, prispevki, davki. Regres in podobno. To predstavlja kar 77,3% vseh stroškov, oziroma cene.

Sredstva za stroške, materiale in storitev. V višini 10.083 mesečno, na otroka, predstavlja 11,8% stroškov. Sredstva za stroške živil za otroke v enakem znesku za vse otroke, predstavlja 10,4%, ali 8.894 sit mesečno. Stroški za nadomeščanje vzgojiteljic in pomočnic vzgojiteljic, pa v deležu 0,5% stroškov v vrtcu.

Povprečna cena, ki je bila sprejeta na Mestnem svetu Mestne občine Ljubljana, v ljubljanskih vrtcih znaša 80.875 sit. Predlog povečanja je na 88.963 sit, za prvo starostno obdobje. To pomeni 52.561 sit. Predlog je povečanje na 57.817. Za druga, za drugo starostno obdobje. Vendar, jaz moram tukaj poudariti, da to ceno plačuje, torej predlog 88.963 – plačuje v Mestni občini Ljubljana samo najvišji razred, to je 4,7% staršev. Na dan, na septembra 2004.

Na današnji dan plačuje ceno, ki je recimo 80 tisoč, 875 je trenutna cena, ker ni povečana, plačuje samo 4,3% staršev. In sicer, 80%, torej, niti ne celotno ceno, pač pa 80% te cene, ki je navedena.

Povprečna cena v Sloveniji, za prvo starostno obdobje pa je že v lanskem letu znašala približno toliko. To je 88.294. In za drugo starostno obdobje 56.117.

S tem povečanjem bi postopoma prišli na ekonomske cene, tako, kot določa Pravilnik o metodologiji Ministrstva za šolstvo, znanost in šport.

Po pravilniku o plačilih staršev občina določi plačilo staršev na podlagi lestvice, ki starše razvršča v razrede, glede na njihov dohodek in premoženje. V posameznem plačilnem razredu plačajo starši določen odstotek cene programa. To je 80% največ. V katerega je vključen otrok. Kot sem prej povedala, 4,3% staršev plača 80% cene. Po Zakonu o vrtcih, so starši, ki prejemajo denarno socialno pomoč in starši, ki imajo dva otroka v vrtcu, pa po dohodku spadajo v prvi plačilni razred, plačila vrtca – so plačila vrtca oproščeni. V Ljubljani imamo 592 otrok, oziroma 6% ljubljanskih otrok, ki obiskuje vrtce brezplačno. Torej 6% jih plačuje brezplačno, 4,3% pa bi plačili 80%. ceno – torej najvišjo – 88 tisoč in še nekaj.

Največ ljubljanskih otrok, to je 19% je razporejenih v prvi plačilni razred, kjer plačajo 10% cene tega programa. Nato je največ otrok v drugem plačilnem razredu – 15%. Z 20% plačilom cene in tako naprej. Torej, v tretjem plačilnem razredu je 14%. V petem, do šestem skupaj – vključno do šestega razreda, je 90% vseh otrok. Do tega šestega razreda so bile tudi vključene torej dodatne subvencije s strani Mestne občine Ljubljana.

Torej, starši zanje po pravilniku plačajo največ 60% cene programa. Oziroma, zaradi sedaj veljavnega mestnega – sklepa mestnega sveta, o dodatnem znižanju plačila, do 15% za prvo starostno obdobje. Manj. Predlog je, da bi plačali manj 10%, kot bi sicer plačali po predpisih.

Torej, predlagano je to 10%. znižanje za prvo starostno obdobje.

Ob upoštevanju razporeditve otrok v plačilne razrede po predpisih, bi znašalo poprečno plačilo ljubljanskih staršev 34,1% veljavne cene programa. S predlogom znižanja, torej s to dotacijo, torej za 10%, pa znaša plačilo staršev za prvo starostno obdobje samo 30,1% od cene programa.

Tukaj pa lahko poudarim, da je poprečno mesečno plačilo staršev bilo v letu 2004 19.490 sit. Toliko je bilo poprečje. Kar predstavlja 22,1 stroškov, oziroma cene v vrtcu. Po pravilniku, pa bi morali starši v lanskem letu v poprečju plačati 24.520 sit. Torej, ta nižji procent, za skoraj 3 procente nižja cena, gre na račun izpisov, nižje cene rezervacije in podobno.

Predlagano povečanje cen programov za 10% pomeni tudi za 10% povečana plačila staršev.

Ob upoštevanju predlaganega dodatnega znižanja plačila staršev v 5. členu predloga sklepa ocenjujemo, da bi plačilo staršev v prvem starostnem obdobju znašalo 27.974 sit. Zaradi rezervacije, poletnih izpisov in odsotnosti, pa le 26.763. Ocenjujemo, da se bo poprečno plačilo staršev v programu prvega starostnega obdobje sicer povečalo za 10,5% programa. Drugega starostnega obdobja za 6,5%. Kot smo prikazali v gradivu, v tabelah, na strani številka 16. in 17. V tabelah številkah 13. in 15.

V poprečju imajo vsi ljubljanski starši in otroci zaradi učinka dodatnega znižanja plačila po sklepu Mestnega sveta Mestne občine, za skoraj pol razreda, oziroma za skoraj 4% znižano plačilo. Če k temu znižanju prištejemo še poprečje za 26% nižje predlagane cene, od izračunanih ekonomskih cen. To znaša 30%. Starši bodo po uveljavitvi predloga sklepa krili do 25% stroškov v vrtcih. Za primerjavo naj navedem, da v Sloveniji že danes znaša ta procent veliko več – 29%.

Mogoče še en poudarek, v vrtce na območju Mestne občine Ljubljana je po zadnjih podatkih vključeno skupno 10779 otrok. Od tega jih je 1826 iz 124 slovenskih občin, ki so po Zakonu o vrtcih zavezanke za doplačilo razlike med ceno programa in plačilo staršev. To pomeni, da je osnova za račun za starše iz drugih občin in za občine veljavna cena programa in ne

dejansko nastali stroški v vrtcih. Mesečni račun za vse občine, za plačilo razlike med ceno programov in plačili staršev, znaša 67 milijonov. Ocenjujemo...

.....konec 2. strani I. kasete.....

Zapisala: Elizabeta Vadnal Gorjup, 22.03.05

Ali kar 17 milijonov na mesec več. Torej, mora – tukaj moram poudariti, da veliko občin plačuje že v veliki večini občin plačujejo ekonomsko ceno. Kot so Piran, Kranj, Koper, Kamnik, Nova Gorica, Brežice, Novo Mesto, Pivka. In še bi lahko naštevali. Imate to tudi v gradivih.

Preračunano na letno raven znaša razlika za druge občine 204 milijone sit. Ker po Pravilniku o metodologiji, bo potrebno preiti s 1.1.2006 na ekonomske cene programov v vrtcih, bo za nadaljevanje staršem prijazne politike, plačevanje vrtecev v Mestni občini Ljubljana potrebno pri obravnavi predloga cen in znižanja plačil staršev za naslednje leto – upoštevati ta predviden skok.

Glede na to, da je Mestna občina Ljubljana, na področju vrtecev že pred sprejetjem Zakona o vrtcih, v letu 96., postavljala nižje cene za plačilo staršev v vrtcih, kot marsikatere druga občina, smo razliko do ekonomske cene, oziroma stroškov programov v vrtcih zagotavljali s proračunskimi sredstvi. Tudi v prihodnje je naš dolgoročni cilj, da zagotavljamo kakovostne vrtece, z vključitvijo čim več otrok. Zato tudi v jeseni predvidevamo po prehodu na ekonomske cene v vrtcih, določene aktivnosti, ki naj bi bile usmerjene tudi v popuste in tudi v iskanje rešitev za popuste za starše. Ker, predvsem s tem želimo še naprej ohranjati tisto pravo razmerje in ugodno razmerje med ekonomsko ceno in plačili staršev. Predvsem staršev iz nižjih plačilnih razredov. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Zdaj pa prosim prof. dr. Stanislava Pejovnika. Predsednika Odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, da pove stališče pristojnega odbora. Izvolite gospod Pejovnik.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Hvala lepa gospa županja. Spoštovane svetnice in svetniki. Odbor za predšolsko vzgojo je pred štirinajstimi dnevi obravnaval to gradivo in sprejel sklep, da podpira sprejem predloga na mestnem svetu. Ob tem pa je opozoril tudi na dejstvo, da je pozno sprejetje tega sklepa potrebno upoštevati tudi pri pripravi odloka o proračunu, saj se je med osnutkom in odlokom, ne? Je potrebno upoštevati izpad prihodkov, ki bodo nastali zaradi poznega sprejema te cene. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija ne želi besede, oziroma predsednik. Tako, da odpiram razpravo. Želi kdo razpravljati? Gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Ja, jaz te podražitve – poprečno 10%, seveda ne bom podprl. In sicer, da – tukaj imamo te tabele prikazane, ne? Namreč, enostavno je najbolj elegantno povišati cene, ne? Zdaj tukaj nam je gospa navedla kakšna je struktura stroškov za – za, bi rekel, delovanje vrtcev – 77% predstavljajo plače zaposlenih, ne?

Zdaj, če pogledamo število zaposlenih, je skoraj bi rekel na nivoju ljubljanskega Holdinga. 2134 zaposlenih. Ljubljanski Holding ima 2200. Seveda tukaj primerjave niso vmesne. Me pa skrbi, bi rekel, struktura zaposlenih, kjer vidimo, da je 30% ljudi v vrtcih, dela v administraciji in računovodstvu. Poleg tega imamo 23 pravnih oseb. Se pravi, vsaka ta enota, vrtčevska, oziroma te pravne osebe, morajo imeti računovodjo, morajo imeti direktorja. Morajo imeti toliko in toliko saldakontistov in bi rekel drugih administrativnih delavcev. Zakaj se ta organizacija ne združi? Da bi imeli eno pravno osebo. Triindvajset enot, enega računovodja. Jaz trdim, da bi se od teh 2134 zaposlenih, od katerih je 637 administrativno računovodskih tehničnih delavcev, lahko – bi rekel ta število zmanjšalo najmanj za 80%. Tako, da bi ostali v administraciji zaposlenih samo 120 ljudi. To bi se dalo, bi rekel elegantno narediti. Poglejte, v gospodarskem sektorju, ta prvi ukrep zniževanja stroškov, je odpuščanje delavcev. Navajeni smo, da grejo desetine, stotine, tisoče delavcev čez noč na cesto. Medtem, ko v javnem sektorju, jaz še nisem slišal, da bi v tej občini, oziroma v tej državi, enega odpustili. V javnem sektorju. Ga ni. Ga ni! Čeprav vsi ministri govorijo, da bodo tudi to počel, ampak jaz ne verjamem, da se bo to v tej preljubi Sloveniji kdaj zgodilo. Tukaj pa, bi rekel, starši nosijo breme zaposlenih, ki pravzaprav počnejo to, kar bi lahko en človek naredil za 23 ljudi. Za 23 enot imamo 23 zaposlenih. Recimo, govorim – saldakontist kupcev. Oziroma saldakontist dobaviteljev. Torej, to stanje je nevzdržno. Poleg tega pa, kot je rekla gospa, z letom 2006 prehajamo na ekonomsko ceno. Torej, šok bo – šok bo nenavaden. Šok bo nenavaden. S 1.1.2006, namesto, da bi se pripravili, ljudem povedal pač, da so tehnološki višek. Da se zadeve torej reorganizirajo, da gremo v zniževanje stroškov, ampak to se v tej občini ne počne. To je, bi rekel – nekaj nepojmljivega.

Poleg tega je bilo že na prejšnji seji povedano, mislim, da je gospod Čepar rekel, da če prištejemo še nekatere ljudi, ki v tem oddelku mestne uprave delajo za – za vrtce, oziroma v tem – predšolski vzgoji, pride, bi rekel 1 zaposlen, na 3,5 otroka. Poslušajte, to je slabše, kot v letalskih družbah. Na letalski sedež potnika, ne? Torej, to je nevzdržno. In notranja, torej notranjo organizacijo je treba potegniti. Da sem jaz županja, kaj delate? Ali bomo to zdaj v nedogled vlekli? To ekipažo ljudi v dobi računalništva in informacijske tehnologije. Da bo v vrtcih, bom rekel – vodilo administrativno računovodske zadeve 637 ljudi, v 23 enotah? Mislim, kam to pelje? To je nekaj, to je nekaj nepojmljivega. In tukaj je treba narediti dejansko en rez. In zmanjšati število zaposlenih. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, prof. dr. Pejovnik. Tri minute prosim, izvolite.

G. DR. PROF. STANISLAV PEJOVNIK

Moram odreagirat takoj. Žal so – žal se vrtca ne da primerjati z mizarsko delavnico. Žal racionalizacija, ki velja v – bom rekel – v gospodarstvu v splošnem, nima popolnega analognega v vzgoji in izobraževanju. In moram reči, da ostre besede, so lahko za starše, ki jih gospod svetnik Jarc zastopa tudi zelo nevarne.

Predšolska vzgoja je posebej občutljiv, posebej občutljiv segment vzgoje in izobraževanja. In, če me bo kdor koli od svetnikov poskušal prepričati, da je za moje vnuke najboljše, da bodo vsi

hodili v eno kasarno. Kjer bo sprejela vse otroke v Ljubljani, zato, da bo poslovanje optimalno, potem moram povedat, da bom nasprotoval z vsemi mogočimi argumenti.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko gospod Jarc. Minuta.

G. MIHAEL JARC

Ja, vi zdaj gospod Pejovnik mislite, da jaz hočem pač, da bi se to tako naredilo, kot je bilo po vojni, ko smo imeli tako imenovane dide, ne? Ampak, jaz nisem govoril, da je treba te enote fizično združiti. Enote naj ostanejo. Jaz nisem osporaval število zaposlenih strokovnih delavcev. Jaz sem samo rekel – administrativno računovodski in tehnični delavci, ki pravzaprav na kvaliteto bivanja, kulturo bivanja otrok in pa zadovoljstvo sploh nimajo nobenega vpliva.

Tukaj gre za, bi rekel za tisto podaljševanje tako imenovanega tega samoprispevkarskega obdobja, kjer je bilo pač denarja dovolj. So se ljudje zaposlovali. In to gre zdaj naprej – perpetuum mobile – naprej. Vendar tukaj je treba reze potegniti. Če so ti rezi v gospodarstvu, v javnem sektorju. Torej v gospodarskem sektorju, naj bojo tudi v javnem. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena replika na repliko, gospod Jazbinšek.
Gospod Jarc, če se lahko izklopate prosim.

G. MIHA JAZBINŠEK

Gospod Pejovnik se je verjetno norca delal, ne? Ja. Prvič, gospod Jarc ni govoril o eni kasarni, ne? Drugič, seveda racionalizacija režijskih služb, ne? Oprostite, nima ničesar opraviti s številom pravnih oseb. Ne? Oziroma, oddelkov, ki lahko funkcionirajo skoraj tako, kot pravne osebe, če gre za eno skupaj. Ali je to prav, ali ni to prav, je drugo vprašanje. Samo, norca se delati iz tega vprašanja, da moramo na koncu spreminjati ustanovitvene odloke zaradi enega cateringa, ne? Naslednjič bomo – bomo spreminjali odloke zaradi enega računovodskega servisa. Da bomo lahko dali ven in tako naprej in tako naprej. Ne? Skratka, gospod Jarc je govoril samo o režiji in o režijski integraciji. In ni govoril o kvaliteti pouka. Jaz rečem, če bi na režiji prišparali, bi lahko seveda dali...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

... dali več v sam vzgojni proces. To je osnovno v vsakem, v vsakem subjektu, ki je take dimenzije. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednji ima besedo za razpravo, gospod Peter Sušnik. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Nova načelnica Oddelka za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, se ni predstavila z najlepšim izdelkom. Mislim, da bi bilo dobro, če bi kdaj v prihodnje, poleg debele analize, ob tako trapastem predlogu sklepa, kot ga ima ta po imenu, kdaj dobili tudi analizo, kaj pravzaprav sploh je s predšolsko vzgojo. Kje zagotoviti dodatne vire financiranja? Predvsem s programov Evropske unije. Kako racionalizirati poslovanje, ne da bi s tem posegli v dobro oskrbo otrok? In v končni fazi tudi, kako rešiti probleme razvojnega vprašanja vrtcev, predvsem glede infrastrukture. Pri čemer imamo v letošnji proračun uvrščen tisto, kar je že zdavnaj inšpekcija na zadnji inštanci odločila, da zdaj pa res nujno popraviti.

Če bi Oddelek za predšolsko vzgojo, predvsem Služba za predšolsko vzgojo namenila toliko skrbi in časa, kot je namenila pripravi te študije za povišanje cen, namenila predvsem temu, da bi iskali, kako kvaliteto v naših vrtcih dvigniti na nivo tistega, ki je danes najboljši med najboljšimi? Pa ne znamo oceniti, kateri je to. Ampak, nedvomno ga lahko najdete skozi neke objektivne kriterije. Bi seveda ta mestni svet z veseljem mimogrede, ob pravem času, sprejel tudi Sklep o določitvi cen programov. Današnje gradivo bi lahko imelo naslov – Mestna občina ne želi dati več sredstev za vrtce. Nasprotno, nimamo denarja, da bi dali tisto, kar smo dali včasih. In zato predlagamo, da starši plačujete več. To je poenostavljeno povedano predmet tega gradiva. In mislim, da se ni treba slepiti, da je v osnovi to - to.

Z današnjim sklepom, če ga bo seveda vladajoča koalicija sprejela, bo rešila proračunsko vprašanje. Ker je seveda interes, da je to na današnji izredni seji. Predvsem interes ustreznega podžupana in pa Oddelka za finance, ki mora rešiti potencialni proračunski primanjkljaj v letošnjem letu. Da smo iskreni. Nuja obravnave te točke pogojuje samo to, da bo proračun lahko ostal zaprt. V nasprotnem primeru, se vam proračun poruši. Nimate odgovorov na to, na kakšen način dolgoročno financirati vrtce? Na kakšen način dolgoročno zagotoviti delovanje teh vrtcev, da ne bomo vsako leto dražili. In vsako leto na novo se pogovarjali okrog teh stvari.

Pravzaprav strategije predšolske vzgoje sploh nimamo v tej občini. Če karikiram. Zame je to sramota. Seveda je zdaj možnost zvrniti vso krivdo na gospo Francko Trobec, nekdanjo načelnico tega oddelka. Absolutno se strinjam. Ampak, verjetno bi kazalo najprej povprašat vsaj kolektiv ravnateljic ljubljanskih vrtcev, kaj pa one pričakujejo od mestne uprave, da bo storila, za to, da bo delo v vrtcih nekoliko lažje. Kot predstavnik ustanovitelja v enem izmed javnih zavodov, ki je tudi vrtec, se večkrat soočam prav s pripombami uprave, da je oteženo delo strokovnih služb, zaradi neznanja mestne uprave. Ker ne pozna svojega dela. Ker ne pozna predpisov s tega področja. Ker praktično ne zna aplicirati teh predpisov v vsakdanje življenje. In ker z – pardon izrazu – neumnostmi obremenjuje strokovne službe vrtcev. Zdaj jaz ne vem, ker sem samo v enem zavodu, kaj drugi predstavniki, v drugih zavodih slišite? Ali pa slišijo, če niste pač tukaj navzoči. Vendar zame je to tragično. Tragično še bolj je, da mene lahko ravnateljica enega izmed ljubljanskih vrtcev, pa ne samo enega, katerega koli – dobi na telefon in mi razlaga, kaj vse pričakuje, da bo mestna uprava odgovorila zdaj na vprašanja. In pravzaprav meni potarna, saj pravzaprav mi nimamo niti pravega sogovornika. Saj z nami se nihče ne ukvarja. To je tragika.

In zato, spoštovana gospa načelnica, dobrodošli v kruto realnost. Kruta realnost je ta, da predšolska vzgoja v Ljubljani je na psu. Ampak, ne po kvaliteti. Ker kvaliteta je dobra. In se zagotavlja z nemogočimi razmerji, temveč po zbirokratiziranosti. Potem, da obremenjujete javne zavode z delom, ki naj bi načeloma in po zakonu ga opravljala občina. In mestna uprava. In ima za to plačane ljudi, ki tega svojega dela ne opravljajo kvalitetno. Če bi ga opravljali kvalitetno, bi verjetno cena teh programov lahko bila tudi nižja od tiste, ki jo predvidevate, da bi morala biti ekonomska.

In zato spoštovani, tega predloga sklepa ne bom podprl. Ne glede na javno finančne posledice, ki se vam bodo zgodile v letošnjem proračunu. Ker žal nimate odgovora, razen klasično ekonomskega odgovora na vprašanje, da tam, kjer so stroški dela in fiksni stroški tako ali tako visoki, išči dodatne vire prihodkov. In za enkrat edini vir, ki ste ga najdlji je, zvišanje cene programa in pa plačila staršev. To ni odgovor na vprašanje. Mene zanima, koliko javnih, strukturnih ali drugih skladov v Evropski uniji, ste že pobarali glede možnih sredstev, za to, da bi se lahko kaj naredilo v ljubljanskih vrtcih. Ali se sploh kdo s tem vprašanjem ukvarja. Ali sploh veste, kje še kakšen strošek – lahko še znižat? Ali sploh vemo, kaj v teh javnih zavodih lahko naredijo s tistimi sredstvi, ki so na razpolago? In, če ne veste dolgoročne strategije, najprej tisto naredite, pol se bomo pa o cenah pogovarjali. Do takrat pa naj občina svojo neumnost tudi plača. Ne pa predložiti na breme staršev, zraven se pa potem svetohlinsko v časopisih sprenevedat – ja, saj pravzaprav ti naši svetniki so pa res čudni, ki so zavrnilo tako podražitev. Saj v grobem mi s tem subvencioniramo okoliške občine. Oprostite, ne se delat norca iz tistih, ki pravzaprav opozarjamo, da je problem v mestni občini, ne v tem da sofinanciramo tiste okoliške občine. Za tiste denarje, ki grejo v tiste druge občine, je pravzaprav malenkost rešiti razvojna vprašanja, ki jih ima Ljubljana na tem področju. Če pa že morete, pa pridite enkrat s konsistentnimi predlogi, pa povejte – denarja za vrtce nimamo, ker je šlo za vzpenjačo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Sušnik. Glede na to, da ste član enega od vzgojno - varstvenih, ja – z moje strani bi bilo pojasnilo. Enega od vrtcev, natančno veste in tudi natančno ste slišali danes v obrazložitvi in tudi prebrali, da je podražitev ali zvišanje, ki ga predlagamo tokrat za letošnje leto približno izenačenje cene, kakršna je bila v povprečju za lansko leto. V Republiki Sloveniji. Natančno tudi veste, da je zakonodaja predpisala, kako se morajo organizirati ljubljanski vrtci. In veste, da nismo z lahkim srcem take rešitve pred nekaj meseci podprli. In tudi natančno veste, da imajo starši tistih otrok, ki imajo otroke v ljubljanskih vrtcih zelo subvencionirano ceno. In upoštevane nekatere olajšave, ki jih drugod po Sloveniji nimajo. Tako, da mislim, da smo tukaj kar nekaj naredili. Verjamem pa, da vam bo v nadaljevanju bistveno več in lahko bistveno bolj izčrpno odgovorila gospa Marija Fabčič, ki bo seveda odgovarjala na vsa vprašanja, ki jih bodo v nadaljevanju svetniki in svetniki še postavili.

Gospod Černjak, beseda je vaša.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Najlepša hvala. Spoštovana gospa županja. Svetnice in svetniki. Zadeli ste pravzaprav glavno vprašanje, na katerega sem hotel komentirat ta predlog. Res je, da bi se s tem mi šele izenačili na poprečje. Ampak, pogledajte, primerjave s Slovenijo. Mi glejmo, da bomo boljši. Ne pa da se bomo približali ostalim. In, če imamo te, dejansko dobre in težko pridobljene, kakor sem bil seznanjen – z naporu pridobljene olajšave skozi leta. Ja pustimo te prednosti. Zakaj bi jih pravzaprav zdaj jemali ljubljanskim staršem? To pomeni v bistvu, da občina zdaj dobro dela. Bi se vrnil pa korak nazaj. Pomen vrtca. Vsi vemo, kako je pravzaprav vrtec in bivanje otroka v vrtcu pomembno. Tako za socializacijo otrok, kot ne nazadnje ima to obdobje pomembno vlogo pri vzgoji otrok. In mene velikokrat žalosti, ko razlagajo, v bistvu, ko se govori o ceni zelo tehnično, kot enem produktu. Ja, strošek delovne sile je pa velik. Oprostite, meni ni vseeno, kdo bo mojega otroka čuval v vrtcu. In to ravno v obdobju, ko je v bistvu ta otrok v najbolj občutljivem obdobju odraščanja. In pa dejansko vzgajanja. In to morajo delati profesionalni ljudje. Z nekimi izkušnjami. In te je prav, da plačamo. Seveda je potem drugo

vprašanje potem takem koliko imamo rezerv pri samem, pri samih splošnih službah? Tukaj se strinjam, da racionalizacija ima lahko svojo osnovo. In, ko se izgovarjamo na zakonodajo, se bom samo vprašal, katera vlada je že to sprejela? To neracionalizacijo. In moje mnenje je, če prav razumem, da ta mestni, da ta mestni svet, oziroma mestna občina je na kratkem s financami. Ampak, že zadnjič sem povedal in vedno povem, določimo jasno prioritete. In, če mene vprašate, je predšolska vzgoja in izobraževanje – to so ene izmed glavnih prioritete.

Tukaj bi kvečjemu rekel, da se strinjam, da se ta sistem zdejšnji zelo obremenjuje finance. In, da to ni samo problem Mestne občine Ljubljana, ali posameznih občin. Ampak, mislim, da je to nacionalno vprašanje. In ne nazadnje, slišal sem tukaj veliko besede našega bivšega kolega svetnika, ki je zdaj minister. Da bo družina in pa otroci, ena izmed velikih prioritete. Tukaj mislim, da moramo iskati dolgoročno rešitev. Strateško rešitev. Ne pa da v bistvu edini način, ki ga najdemo je, - ja, pač dajmo dvigniti cene in s tem smo za enkrat opravili. To ni način.

Zato se pridružujem kolegom, ki so rekli, da se v bistvu moramo zavzemati za ohranitev in povečanje kvalitete v vrtcih. Ter obenem za zmanjševanje obremenitev staršev. To bo eden izmed resničnih ukrepov, da bomo vzpodbudili vsaj deloma. Da se bodo nekateri odločali za več otrok. Majhen ampak pomemben. Racionalizacija ima svojo vsebino. V to sem prepričan. Tudi dodatni viri invest..., dodatni viri financiranja bodo potrebni. Ne nazadnje že v proračunu sem opozoril, da mi je nesprejemljivo, da ker govorimo o potrebah, ki so 730 milijonov cca – potem imamo pa odločbe inšpekcij, ki govorijo o potrebnih 340 milijonov vrtcev. Mi pa zagotavljamo samo 192. Nesprejemljivo.

Omenjeno je bilo, da ni strategije, v bistvu predšolsko vzgojo. Predvsem za vrtce v Ljubljani drži. In dejansko še enkrat ugotavljam, da edini predlog za gašenje požara na tem področju je dviganje cen. In, da – ne vem zakaj bi jemali staršem, pa četudi je to en starš – kakršnokoli možnost, da ima ceneje vrtec. In še enkrat poudarjam, če si je Ljubljana izborila, če ima te ugodnosti, si prizadevamo, da bodo te ugodnosti še večje. Ne pa da rečemo, jaz saj bomo zgolj na istem, kot so pa drugi. To, še enkrat poudarjam zame ni odgovor. In, kot sem že zadnjič enkrat nasprotoval podražitvi, bom tudi tokrat. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jakič, želite repliko? Gospod Jakič, želite repliko, ali se gresta z gospodom Černjakom pogovarjat izven dvorane? Sta končala? ... Dobro. Očitno sta končala. Besedo za razpravo ima gospod dr. Čepar . Izvolite.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospa županja. Torej, jaz sem bolj, bi rekel, telegrafskega sloga. Torej, sem proti dviganju cen in zmanjševanju – in zmanjševanju olajšav.

Drugič, primerjava z drugimi občinami je brez veze. Mi nismo druge občine. Mi smo največja slovenska občina, po kateri se zgledujejo. Mi smo desetkrat, mi smo stokrat večji od drugih. Primerjava je nemogoča tudi zato, ker imamo drugačne vire prihodkov in druge občine imajo druge ukrepe družinske politike. Druge občine, majhne občine, imajo recimo sto tisoč na novorojenca. Imajo, imajo brez kriterijev darila in tako naprej. In ne moremo se tukaj primerjati samo po te kriteriju, samo po tej dimenziji. Če se hočemo se moramo primerjati še po marsičem drugem. Se pravi, te primerjave, mi nič ne naredijo. Mi moramo pogledati kaj je za nas, v Ljubljani dobro in moramo to zasledovati.

Torej, moja teza je, da je razlika v finančni obremenitvi, med starši z vzdrževanimi otroki in med ljudmi brez otrok vedno večja. Raste na škodo ljudi, ki imajo vzdrževane otroke. To raste vedno bolj. Raste zaradi dviganja cene vzdrževanja enega človeka. Zaradi dviganja cene življenjskih stroškov. In poleg tega pa raste tudi negotovost zaposlitve. In raste

zapostavljenost ljudi z otroki na trgu delovne sile. To se pravi po treh, štirih kriterijih so ljudje zapostavljeni in seveda zdaj jih mi zapostavljamo še po tem kriteriju, da dvigamo cene. Torej, s tem sem popolnoma absolutno proti. Torej, rešujemo – kolega Sušnik je lepo povedal. Rešujemo kratkoročno proračunska vprašanja, v odsotnosti dolgoročne vizije. In mislim, da – torej za – mojega soglasja za to zadevo ne bo.

Ko smo govorili o cenah in je bilo tukaj nekaj replik na gospoda Jarca – izvajanje. In, ko smo govorili, ste govorili o kasarnah in organizaciji vzgoje in vzdrževanja in racionalizaciji, ki je izhajala iz neke številke, ki sem jo jaz izračunal na prvi obravnavi tega. In kaže zelo malo – zelo malo otrok na enega delavca v tem sistemu.

Torej, jaz sem rekel, da dajte to podrobneje izračunat. Podrobneje niste izračunali. Pustili ste iste podatke. Ampak, v redu. Zadeve so zelo hude. Ampak, jaz pri tej diskusiji sem opazil, da nihče ni šel pravzaprav v bistvo problema. In, da je treba povedati nekaj temeljnega. Namreč, mi zdaj smo v neki organizaciji – vrtcev mislim in ta organizacija izhaja iz časov, ko so bili vrtci narejeni zato, da bi materam, ki so bile doma in so bile s tem zadovoljne in so varovale otroke – govorim za nekaj desetletij nazaj, ko marsikdo tukaj prisotnih se tega še ne spomni. Jaz se pa spomnim. Matere so bile s tem zadovoljne in se jim je zdelo nemogoče, da bi majhne otroke, dve, tri leta – budile ob šesti uri v mrzlo jutro – torej, da bi te matere prepričali, da gredo v službo, so se naredili ti vrtci. In, to je bil čas polne zaposlenosti. Ko je, ko nezaposlenih ni bilo. In je industrija krvavo rabila delovno silo tistih mater, ki so bile pri otrocih doma. Kajti, to je bila ena, še od redkih delovnih sil. In to je bil eden razlogov, zakaj so se ti vrtci naredili. Naredili so se pa tako – takrat je bilo itak vse od vseh. Ampak, dejansko jih je financirala industrija, ki je krvavo potrebovala to delovno silo.

Druga zadeva v tistem času je bilo to, ... lahko? Hvala. Torej, druga zadeva v tem času, v tistem času je bilo dejstvo, da je bilo otrok, vsaj za tiste, ki niso gledali trideset let naprej in tudi danes jih je malo takih, da je bilo otrok dovolj. Problem rodnosti se takrat ni postavljala. To je bilo samo po sebi umevno. Ne samo v Sloveniji, če jo gledamo skupaj – če smo jo gledali z Jugoslavijo, je bil problem celo obraten. Ampak tudi v Evropi in po celem svetu. Rimski klub je takrat govoril o strašnih nevarnosti eksplozije prebivalstva. In je strašil in iskali so ljudi in iskali so razloge, kako bi vendar to grozečo eksplozijo prebivalstva potisnili navzdol. Kako bi jo preprečili. In vi vsi veste, tisti, ki ste gledali ukrepe demografskih politik izpred trideset, petintrideset let – govorim, ki so se sprejemali in ki so se promovirali na določenih mednarodnih konferencah o populaciji, je bil – je bilo zaposlitev žensk je bila – je bil en ukrep predlagan, kot kontracepcijski ukrep. Kajti zaposlitev žensk je pomenilo zmanjšanje rodnosti. To vse analize potrjujejo in to se je tudi dejansko uresničilo.

Torej, ampak, zdaj ne govorim, da bi ocenjeval to zadevo. Ampak, govorim o tem, v kakšnem času je bil vzpostavljen sistem sedanjih vrtcev. In sistem sedanjih vrtcev je ostal enak. Razmere so se pa popolnoma spremenile. In mi danes vztrajamo pri istem modelu, z majhnimi popravki, izboljšavami, kje bi še nekaj pridelali, kje bi nekaj prišparali. Kje bi nekaj izboljšali. Ta model se ne da izboljšati. Ker izvira iz čisto drugačnih predpostavk, kot danes so. Vsi – popolnoma drugače je. Drugače je s prizadevanjem za – z zavedanjem, ali imamo dovolj otrok, ali ne? Drugače je zato, ker nismo več v Jugoslaviji. Ker v Jugoslaviji so nam pripovedovali, da bo Kosovo naredilo za vso Jugoslavijo dovolj otrok. In so rekli, da Bosancev bo zadosti. Ampak, pokazalo se je v dvajsetih, tridesetih letih, da to ni res. Da tisti, ki so pritekali in so mislili, da prihajajo, da bodo zmeraj prihajali. So ravno tako, kot slovenski izseljenci, prihajali iz hribov. Nekateri so prihajali iz Hrvaške, nekateri...

GA. DANICA SIMŠIČ

Dr. Čepar, jaz bi vas...

G. DR. DRAGO ČEPAR

... bosanskih...

GA. DANICA SIMŠIČ

... prijazno poprosila, če se lahko uokvirite v meje Mestne občine Ljubljana. Izvolite naprej.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Gospa županja, menim, da so to problemi Mestne občine Ljubljana. Menim, da je Mestna občina Ljubljana dobivala in živela s tem – z Jugoslavijo. Živela z rodnostjo in živi sedaj tudi z rodnostjo, ki prihaja in odhaja. Če menite, da ne morete pač nekak, da se ne da – to, te miselne zveze – po... dobro, jaz vam jo lahko bolj razložim. Ampak, vseeno, lahko mi vzamete besedo, jaz menim, da ta povezava je.

Torej, zadeve so take bile in če hočemo razumeti današnjo razpravo o ceni vrtcev, moramo te zadeve vedet. Ne moremo se pogovarjati samo tako – ja, toliko denarja manjka, toliko pa ne. Moraš videt celo zadevo v celotni zgodovinski perspektivi. In celotni sociološki danosti. Kakršni pač je. In, če tega ne daš na pladenj, potem ne moreš o tem razpravljati in ne moreš odločat. Ne moreš imeti določene politike. Ne moreš imeti vizije, ne moreš imeti ničesar. Zato menim, da je prav, da to – da se tega zavedamo. Danes so zadeve bistveno drugačne, kot sem rekel. Danes se zavedamo, da je otrok premalo. Takrat to sploh ni bil noben problem. Nihče se ni zavedal, ne da jih je preveč, ne da jih je premalo. Ampak, to je bilo pač neka danost. V medijskem vzdušju porabništva si nihče od staršev več ne predstavlja, da bi lahko bila, da bi lahko eden od staršev se posvetil otrokom. Ne govorim več – takrat so bile to ženske, zdaj bi lahko moški in ženske. Zadeve so se spremenile v zavesti. Jaz bi bil z veseljem doma, pri otrocih. Ampak, dejstvo je, da danes ta model več ne – ne obstaja v zaveti. In obenem pa modela polne zaposlenosti več ni. Po drugi strani bi pa marsikomu bila eksistenca – marsikomu od staršev, bila eksistenca dosti bolj obogatena. Družina obogatena, če bi – če bi lahko bil doma pri otrocih, ko je že itak recimo – brez – brez dela. Torej, pojavlja se nek drug problem. In menim, to je vse zato, da bi poskušal prepričat mestno občino, da začenja razmišljati – ne o tistem, kar je gospod Pejovnik narobe očital gospodu Jarcu, da želi kasarne – ampak o pluralizaciji, o novem pristopu. Da začne razmišljat o starših. Da začne razmišljati recimo, pa četudi samo z desetimi odstotki, recimo – vrednosti tega. Da poskuša z nekim projektom, kako bi se obneslo, če bi del tega denarja, ki ne bi ogrozil obstoja vrtcev, dali neposredno staršem, ki bi želeli sami hraniti, sami varovati svoje otroke. Tako, kot so dale skandinavske države. Tako, kot je dala – tako, kot je dala Finska. 6000 na – 6000 dolarjev na leto dajo. To ni nič več, kot damo mi za vrtce. Čisto nič več. Na glavo. In izkazalo se je to zelo blagodejno. Izkazalo se je to za zelo lepo rešitev, tudi v primeru recimo določenih ekonomskih stisk družin. In izkazalo se je kot pocenitev. Zato, ker – zato, ker v vsaki zadevi bo tisti, ki je neposredno zainteresiran, starši, bodo v družini zadevo najbolj poceni izpeljali. Jaz ne plediram za to in mislim, da je treba vrtce obdržat. In – in narediti vse, da tisti, ki jih potrebujejo in ki jih res potrebujejo – da imajo to možnost. Vendar pa, da bi začeli uvajati nek model in bi ga na nek način preizkusili. Mogoče bo pa ustrezal 10% ljudi. Mogoče se bo pa izkazalo, da bo ustrezal pa precej več ljudem. In, da bomo potem prišli do nekega novega modela, ki bo bistveno cenejši. In s katerim bomo vsi dosti bolj zadovoljni.

Torej, pričakujem eno novo – novo razmišljanje. Ampak, za to mora biti pa kljub vsemu mestna uprava in mestna koalicija nekako zainteresirana. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Jazbinšek, zakaj ste dvignili roko? Za razpravo? A, ha – potem boste dobili kasneje besedo. Najprej ima repliko gospa Angela Murko Pleš.

GA. ANGELA MURKO PLEŠ

Hvala lepa. Gospa županja. Spoštovane kolegice in kolegi. Spoštovan gospod Čepar. Spoštujem različna stališča. Spoštujem različne poglede na posamezne rešitve. Vendar pa je en del diskurza, ko ste šel v zgodovino otroškega varstva ali vrtcev, v tej državi, nikakor ne morem prenesti. Ne morem ga prenesti kot ženska. Ne prenesem tega, da mi moški kar naprej govorijo – kaj čutim, kaj mislim, kaj mi je bilo všeč, ali kaj mi ni všeč. Zaradi česa kaj počnem in zaradi česa - česa ne počnem. Dovolite, sem ženska in mati dveh otrok – bila. In sem še – odraslih zdaj. Dovolite, da same odločamo zakaj, kdaj, kako? Predvsem pa same najbolje vemo, kaj nam je všeč, kaj nam je pogodu. Kaj želimo. Ta del.

Drugič, soglašam s tistim delom, vendar s povsem drugih stališč, kjer ste govoril, da je potrebno narediti resno strategijo otroškega varstva v Mestni občini Ljubljana. In o tem sem jaz govorila pred dobrim letom, ko smo govorili o osnutku proračuna. Za leto 2004. Resno strategijo. Resno razmisliti, kakšne oblike in kakšne vsebine otroškega varstva potrebujemo. Nesporno. Kajti resnično je, vsaka generacija otrok je vedno manjša. In zakaj bi jo morali siromašiti? Ne. Čim bolj bogato otroško varstvo naj imajo. Čim bolj bogate programe. Čim bolj raznolike programe. Prilagojene potrebam staršev in otrok. Prilagojene novim oblikam delovnega časa. Prilagojene interesom staršev in otrok in podobno. Res je, tega še nismo naredili v tej mestni občini. Samo to hkrati ne pomeni, da bomo bistveno manj dali iz proračuna ta trenutek. Ob tem, ko seveda – ponovno ponavljam, da mislim, da smo že v preteklih letih več dajali v zidove vrtcev, kot v programe za otroke. Te stvari je pa treba resno premisliti. Samo to se ne da danes. In na enkrat. Verjamem, da bomo naredili v bodoče, ta trenutek pa, seveda, ko govorimo o programu, o ceni programa – takšnega, kot je zdaj. To je dejstvo. In verjetno objektivna nuja, da jo sprejmemo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Problem je v tem, ne? Da je Združena lista vedno polna, rekel bi – ciljev. Do rešitev je pa vedno slaba. To je izhajalo tudi iz izvajanj. Lepe želje. Ampak, bom povedal – Združene liste in to lepe želje – žensk v Združeni listi, ne? Ker drugi se v Združeni listi sploh ne oglašajo, ne? Mi imamo pač žensko, ženski mestni svet in tudi žensko vlado, bi človek rekel. Vsaj iz naslova, koliko se kdo oglašja. Seveda pa oporekam pa temu, ne? ... oporekam pa temu, ... oporekam pa temu....

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir v dvorani...

G. MIHA JAZBINŠEK

Oporekam pa temu, da moški ne bomo odločali pri določenih stvareh. Kot je bilo tle rečeno, ne? To pomeni, da ste rekli – v določenih segmentih, se moški tukaj v mestnem svetu izločite iz odločanja, kot ste rekli. O teh stvareh bomo odločale samo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite...

G. MIHA JAZBINŠEK

... ženske.

GA. DANICA SIMŠIČ

... misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

In se bom takoj izločil, ne? Pri tem odločanju. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še ena replika na repliko, dr. Čepar. Minuta.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Torej, se opravičujem, če je moje izvajanje zbodlo Združeno listo. Jaz ne vem zakaj. Nisem mislil na nobeno stranko, na noben spol. Govoril sem popolnoma – popolnoma nevtralnno. Torej, ne podtikat, česar nisem rekel. Nisem govoril o vam, kaj mislite in kaj morate mislit. Ampak, mislim pa, da je treba vlaganje v ta segment povečat in ne zmanjšat. Tako, da se preko tega več da – nameni tistim, ki otroke rojevajo in vzgajajo - v primerjavi z ostalimi. In to nikakor se ne morem strinjat, da se ta vlaganja sorazmerno zmanjšajo. Ampak jih je treba povečevati. Počasi povečevati. Ne pa počasi zmanjševati. Tako, kot recimo za 7% realno. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še naprej so replike.

Ampak, mogoče samo pojasnilo. Tako, kot vi niste identifikacija, ali čista personifikacija vaše politične opcije. Tako prosim, da tudi svojo kolegico naslavljate z imenom in priimkom, kot vas ona.

Drugače pa ima besedo za repliko na osnovno razpravo, dr. Štrajn. Tri minute. Izvolite.

G. PROF. DR. DARKO ŠTRAJN

Ja. Hvala lepa. A lahko? ---

.....iz dvorane, nerazumljivo....

GA. DANICA SIMŠIČ

Replike na replike so bile izčrpane. Repliko na osnovno razpravo dr. Čeparja, v dolžini treh minut pa ima dr. Štrajn. Izvolite.

G. PROF. DR. DARKO ŠTRAJN

Hvala lepa tudi gospodu Jazbinšku. No, skratka, jaz – skratka – o smislu za humor, ki ga izkazuje kolega Čepar, ne? Imam sicer svoje mnenje in se mi zdi, seveda, da je čisto mogoče – nastopat tudi s humornimi razpravami v mestnem svetu. Ampak, je pa neka določena točka, kjer bi rekel – kjer pa humor ni – ni umesten. In to je – bi rekel – mislim, da je eden od doseženih zgodovinskih standardov to, čemur pravimo enakopravnost žensk. In, mislim, da – da ni res, gospod Čepar, da niste o nobenem spolu govoril. Vi ste zelo jasno govoril o tem, kako – da so bojda bile ženske čisto zadovoljne, da so bile doma in podobne stvari.

Jaz, jaz mislim, da je to taka interpretacija zgodovine, kakršne ni mogoče kar tako sprejet. Seveda pa – bi pa poudaril, da te vrste – ta širina te razprave ob nekem, kaj vem, tako ozkem problemu, kot je pač sprememba cene, seveda, da je to – da je to preširoka razprava v tem smislu.

Hvala lepa. Sem pa hotel samo opozoriti pač na ta element v zgodovini, dosedanji. Namreč, na enakopravnost žensk. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki, na vašo repliko. Najprej, gospod Jazbinšek. Izvolite. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Zgodovinsko nesporno je dokazano, če še ni, naj se pa še dokaže, da del žensk bi rad bil doma z otroci. In ne more si gospod Štrajn lastiti zgodovino, ne? Kjer, ne? Govori o tem, ne? Da seveda so vse ženske izenačene v smislu – tudi njihove želje po izenačenosti. Ker tudi vse ženske nimajo želje biti izenačene v enem parametru. V drugem morda - ja. V tretjem spet ne. In tako dalje, ne? Mislim, da je treba govoriti o procentih. Ne? Zgodovinsko v procentih. Jasno. Kristalno jasno. Delat o tem ankete. In iz anket izhajati. In temu primerno seveda tudi prilagajati rešitve. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zmotila sem se. Tri so bile, tri replike na replike so bile. Zdaj ima besedo za naslednjo repliko na repliko dr. Čepar. Minuta.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Hvala lepa gospodu Štrajnu za – za možnost, da še bolj pojasnim to zadevo. Torej, tukaj, moram reči, da pri meni ni humorja. Tukaj je zame to smrtno in skrajno resno. Jaz sem temu posvetil svoje življenje. Vzgojil sem pet otrok. In tukaj ni nobenega humorja. Garal sem, ko vrag. Po tej vaši liberalni zakonodaji. Kjer so – kjer bi – v kakšni drugi državi bi bil gospod. Ko sem bil jaz, ko sem bil jaz tam v Franciji, so tisti, ki so imeli enako število – se z žabami vozili. Žabami. Veste, kaj je žaba? Citroen, tisti, včasih je bil to znan avto.

Torej, ne mi tega pripovedovat. To je za vas seveda humor. In to za vas humor bo. In zato smo tam, kjer smo. Zato smo pridelali 250 000 otrok primanjkljaja v – v vaši vladavini. Nisem rekel, da morajo – kje morajo biti ženske. Ampak, rekel sem – pa kje so rade bile. In v mojem okolju, kjer sem jaz bil, pred štiridesetimi leti, so se žen..., moje – moje mame vrstnice zgražale, ko so – ko je katera od njih šla v mesto...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. DR. DRAGO ČEPAR

In je morala pustiti otroke v vrtec. Zgražale, ne zgražale, kako je narobe. Kako je to kruta usoda. Kako je to mogoče? In prosim, razumem, da prvič slišite. Ker nočete slišati. Zato vam pa jaz povem. In tako je bilo. Se je pa v štiridesetih letih – nisem pa rekel – kaj je pravica. Nisem rekel. Jaz sem samo povedal, kako je bilo. In potem, ko je bila po štiridesetih letih, pa se zdaj strinjajo, z dr. Štrajnom, da bi...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel, kajti nimate več besede...

G. DR. DRAGO ČEPAR

Da je tudi....

.....konec 1. strani II. kasete.....

....možno, pač pa so nekateri...

GA. DANICA SIMŠIČ

Dr. Čepar, ...

G. DR. DRAGO ČEPAR

... politične opcije dr. Štrajna, prepovedali ženskam, da bi bile doma. Z zakonodajo in z ukrepi.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dr. Čepar...

G. DR. DRAGO ČEPAR

Z zakonodajo in ukrepi. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

... poleg minutre za repliko, še dodatne pol minute, za zaključek misli. In potem, seveda, zadevo še podaljšali. Kar ni povsem korektno.

In še ena replika na repliko. Dr. Tekavčičeva. Prosim, prosim.... Kolegi, gospod Jakič, gospod Jakič... Lepo prosim za mir v dvorani. Besedo za repliko na repliko ima dr. Tekavčičeva. Izvolite.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Ja. Saj se nisem želela vključiti v razpravo. Pa sem se potem v tistem delu, ko je gospod Štrajn se izrazil, da se morda dr. Čepar šali. Čeravno, sem se pa vključila predvsem zato, ker bi se želela gospodu Štrajnu zahvaliti, kako se je odzval na diskusijo. Ne nazadnje, je vendarle govoril tudi potem, ko je razpravljala kolegica Angela Murko Pleš. Mislim, da se bo kasneje še oglasila. Me je pa zdajle prav neprijetno spreletelo tole razpredanje dr. Čeparja, o primanjkljaju pri produkciji otrok. Malo da ne, ravno tako, kot prej, ko je razlagal, da so otroški vrtci bila, bili na nek način skorajda, kot kakšni lagerji. Zdajle bo minevalo skoraj štirideset let, odkar sem jaz šla v otroški vrtec. Moram reči, da se mi – ker je moja mama delala. Pa nikoli nisem trpela. In tudi moja mama se ni nikoli...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

... nad tem pritoževala. Bom gospa županja. Jaz mislim, da je zelo žalostno, da smo ob tem, ko razpravljamo o cenah v otroških vrtcih odprli razpravo, ki pa kaže na to, kam pes taco moli, ne? In, vendarle bi prosila tudi gospoda Čeparja, čeravno ne repliciram nanj – formalno ne. Da pri izrazih pazi o tem, ko govori – kako se povečujejo družine in o tem kako kateri pari prihajajo do otrok.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel. Hvala lepa.

In še ena replika na razpravo dr. Čeparja. Tri minute. Gospod Peter Božič. Izvolite.

G. PETER BOŽIČ

Jaz bi se seveda predvsem izognil tej ideološki debati, ki jo je načel gospod Čepar, v bistvu. Stalna, stalna politična ideološka paradigma je pri nas – nizka rodnost. In tukaj se iščejo kar naprej neki konkretni politični vzroki. Ideološki vzroki. Ne vem kaj vse. Medtem, ko je znana stvar, zelo znana – tisti, ki so mal se ukvarjali s tem na neki znanstveni ravni – vedo, da je problem nizke rodnosti visoka razvitost. Pa čisto nič drugega. Če hočete ustaviti v Afriki to biološko bombo, jo boste samo z razvojem. Enako na Kitajskem. In tako naprej. Zaradi tega, ker razvoj zahteva polno zaposlenost. Obeh partnerjev. In – in zaradi tega je potem tudi rodnost nižja. Hkrati pa še poraba in potrošnja, ki se zmeraj večja. To je osnovni problem, ki ga seveda s temi ideološkimi desničarskimi floskulami ne bomo reševali. Ker, to pa povem na ta način – grobo, zaradi tega, ker to kar naprej poslušam.

Številka dve. Je - številka dve je pa to, da gospod Čepar je govoril o nekem modelu, ki da je neustrezen. Jaz ne vem, jaz imam izkušnje. Jaz imam dva vnuka tako rekoč. Z njimi sem

spremljal celo zgodbo od njunega drugega leta. Zdaj sta že v osnovni šoli. Bil sem v tesnem kontaktu iz dneva v dan z vsem, kar se je dogajalo v vrtcih. In jaz moram reči, da nismo imeli nikoli nobenih pritožb. On – jaz sicer modela tega, kakršen je, ne poznam. Da bi govoril o njem, kot o nekem modelu. To ne vem. Ampak, ne vem kaj je temu modelu, ki je – kaj mu manjka? Jaz ne razumem, ali pa če že govori o nekem modelu, ki je popolnoma neustrezen. Ker sem jaz osebno prepričan, da ni res. Potem naj pove, kakšen naj bo drug model. Jaz ne morem kar naprej govoriti nekaj, - to je zanič, to je tako. Ne da bi rekel – tukaj je pa alternativa. Dajte mi eno drugo možnost. Prvič morate povedati, zakaj je ta model zanič. Drugič, je pa treba povedati tudi kateri model, si jaz vsaj približno predstavljam, da bi bil boljši. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Najprej replika na repliko, dr. Čepar. Minuta.... Gospod Božič, če se izklopite.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospa županja. Hvala lepa gospod Božič. Za možnost. To je bila ena, bi rekel – redkih, takih – konstruktivnih replik, ne? Ki ne grejo v ideološko smer. Torej, visoka razvitost – nizka rodnost, to bi jaz malo postavil pod vprašaj. Namreč, ne vem zakaj so potem Švedi, zakaj so – zakaj so, recimo – Norvežani, zakaj Finci – dosti boljši od nas. Po rodnosti. Kako je to mogoče, da je Francija dosti boljša? Kako je mogoče, da je najbolj perspektivna evropska država – najbolj evropsko, v največjem zagonu – Irska, dosti boljša od nas. To, sedaj tukaj ne bo čisto res. Res pa je. Po mojem, torej moja teorija je v tem, koliko se je država zavzela za to, da to vprašanje reši. In koliko ga je resno vzela. Potem, druga zadeva, ampak, to je težko na hitro odgovoriti. Druga zadeva pa je, nisem rekel da popolnoma ne ustreza model...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. DR. DRAGO ČEPAR

Povedal pa sem tudi v katero smer bi jaz predlagal, da se ga poskuša spremeniti. V smer skandinavskih dežel. Ki so v to delno poskušale reševati z domačim varstvom. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še dve repliki na repliko. Najprej gospod Sušnik. Minuta.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Poglejte, gospod Božič. O pomanjkljivostih tega sistema se bomo morali kdaj drugič pogovarjat. Ker danes diskutiramo o cenah tega sistema. Nedvomno pomanjkljivosti so, kakor so tudi druge strani. Mislim, jaz osebno vidim osnovno poanto razprave gospoda Čeparja ob tem vprašanju. Ali smo zdaj prisiljeni v to, da imamo dva starša, ki oba delata in morata koristiti vrtec, kot neko nujno zlo? Ali je pač ekonomska situacija pri nas že taka, da bi se počasi morala razviti tudi druga filozofija, da je možnost dati na izbiro – vrtec da ali pa

domače varstvo. In to debato podpiram. In sem jo podpiral že dolga leta. In se mi zdi, da bi pač ta izbira morala biti.

Drugo, mislim, da problem natalitete ni ideološko obarvan. Če natalitete ni, ne bo ne levih, pa ne desnih. Zdaj, lahko se začnemo šaliti in štet, koliko je enih in koliko je drugih. Pa ne vem, kam bomo prišli. Jaz bi toplo priporočil, da pač v zvezi z ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. PETER SUŠNIK

... nataliteto, naredi vsak svoje. Najprej v tej Mestni občini Ljubljana skrajšamo seje, pa morda na ta način kaj pripomoremo, a ne? Pa če bodo kaj manj na pogosto, pa tudi ne bo slabo, a ne? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. ...

... iz dvorane - nerazumljivo – aplavz....

Gospod Sušnik, upam, da se ne bo kdo čutil zelo osebno prizadetega med vašimi kolegi. Sicer pa ima besedo za repliko na repliko gospod Černjak. Izvolite.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Hvala lepa. Jaz podpiram predlog gospoda Sušnika. Še posebej, da potem gospod Jakič bo imel manj odgovorov name. Ampak, generalno samo, da nadgradim gospoda Božiča. Ni samo skandinavski model. Tukaj je še avstrijski ali pa italijanski model. In v bistvu govorimo o modelih cene. Eden izmed takih je tudi ta, da se v ceno, oziroma strošek, ne šteje strošek dela. Ko vemo, da je zdaj približno 76%. In to je tista stvar, v katero bi lahko se mi usmerili. Dejstvo pač je, da to ni več naše vprašanje. Vprašanje mestne občine, ampak je vprašanje že nacionalnega – nacionalna tema. In tukaj je pač strateška odločitev, kaj bo v tej državi prioriteta, kaj ne. In v tej smeri je treba razmišljat. Takole – taki dvigi cen, ki verjamem, da so sporni. Zoprni so pa zgolj, za odmikanje tega vprašanja v prihodnost. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Izčrpali smo replike na replike. Glede na to, da so v tem trenutku še tri prijave za razpravo, predlagam, da si vzamemo odmor. In sejo nadaljujemo ob 19. uri in pet minut.

-----o d m o r

Lepo prosim, če se nam še drugi pridružite v dvorani. Da bi lahko nadaljevali razpravo. Prvi ima besedo za razpravo gospod Jazbinšek. Za njim bo razpravljala gospa Šterbenc. Izvolite gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Najprej naj povem, ne? Da se popolnoma jasno strinjam z gospodom Čeparjem. Da je takle, rekel bi – plan podražitve, ne? Mora biti ujet v razne sistemske parametre, ne? Zdaj, seveda, ujet je v mnoge sistemske parametre. En od teh parametrov je seveda tudi demografska slika danes. V bodoče in mogoče tudi za nazaj, zato, da bi razumel to demografsko sliko, ne?

Že od, recimo, eksplicitno jasno je bil v tako zvani Sloveniji 2000, ali pa v dolgoročnem planu, izkazan deficit – demografski, v bodočnosti. In tudi tisto, kar Peter Božič zasleduje, da mu naj eden pove model, ne? Je bilo, rekel bi v teh demografskih modelih, opredeljeno. Tudi, bom rekel, vladni urad za makroekonomske analize in razvoj, je seveda te demografski model imel. Rekel je, kdaj se pričakuje demografski deficit. In je tudi povedal, kje vidi rešitev. Ne? Povedal je, da vidi rešitev v priseljevanju tujcev. To je uraden papir, ne? Ta uraden papir eksistira že recimo petnajst let. In seveda je zdaj vprašanje, če je recimo danes tak papir še relevanten. Beseda tujcev je seveda v določenem času, popolnoma jasno se vedelo, kaj je pomenilo, ne? To je pomenilo ostalo Jugoslavijo, ne? Ali zdaj je to rezervat, oziroma rezervoar za ta demografski minimum, ali ni, ne vem, ne? Imamo shengensko mejo, imamo neke pretoke in tako dalje. Tako, da se nam zna zgoditi sedaj, da pomenijo to – tujci zdaj – ne vem – mogoče Slovaki. Mogoče karkoli je. Ali pa zapadnjaki, ali pa kakor koli to je. Skratka, zdi se mi, da ni nič narobe seveda razmišljati o tem, da ta deficit zapolni tudi, rekel bi – državljani Republike Slovenije, ne? Ker za državljane Republike Slovenije se delajo ukrepi, ne? Ne pa – ne? Slabše bi bilo delati te ukrepe na državljane drugih držav. Ne? Zdaj, zdaj – meni je zdaj zelo grozno, ne? Če je gospod Čepar, ne? Pove eno od sistemskih rešitev. Ali pa, če reče – potrebna je, ne? Da se ta takoj okarakterizira kakor desna, ne? Desna. In, da se tukaj začne ideološko o tem deficitu razpravljati, ne? Ker na koncu koncev oprostite, potem pri tej razpravi, bom rekel, ne? Ta v luči te točke dnevnega reda, ne? Obstojta leva politika, ki sloni na tem, da se stvari podražijo na račun staršev, ne? Ne? Ker, če bomo zdajle eno podražitev not vlekli – še ideologijo. In ne vem kuga. In tako naprej, ne? Mislim, da to ni prav. Mi moramo vleči tukaj not tudi statistiko. No, samo toliko v bran teh reči, ki so.

Zdaj pa. Jaz bom povedal, da me zanima en sam parameter. In bom za podražitev glasoval takrat – na račun staršev, ne? Glasoval takrat, ko mi bojo razložili, da je pa res treba administrativno računovodskih in tehničnih delavcev 30%. To je razmerje 2:1. 2:1. Na 2 strokovna delavca, eden iz režije. Ne? In potem, seveda, če nekdo reče, da je to režijo treba skrčiti, ne? Se ga začne v tem mestnem svetu izsmejavat, ne? Ne? In nimam družga za povedat. Dokler eden od teh sistemskih rešitev in tako dalje – bo tista, ko se bo reklo, ne? Da je pa to predpisano, da to ne more biti drugač. In tako dalje. Da ni instrumentov in tako naprej, ne? Da bi se teh 30% režijcev, takih in drugačnih racionaliziralo, ne? To, ko mi bo to povedal, da to ni možno – te racionalizacije, potem bom pa eventualno kdaj tudi za kakšno podražitev glasoval, ne? To je seveda navadna inercija, ne? V vseh ozirih. In naj mi eden pove, ali vse te pravne osebe – se lahko na nek način racionalizirajo s skupnimi službami. In tako naprej. Jaz vem, da je Trobčeva svoj čas govorila o tem. Ne? Da se vzpostavijo za posamezne parametre službe, ki grejo čez vsa, čez vse te pravne osebe. Meni se zdi, ne? Seveda nismo imeli zelo veliko prilik, da bi se o tem pogovarjali. Samo meni se zdi, da je ta racionalizacija bila v zraku. V njenem govoru v določenem trenutku. Kaj pol naprej, ne vem.

To se pravi, jaz ne bom glasoval seveda za podražitev 10%. Ne? To naj glasujejo drugi. Ne? Bom pa glasoval za vsako gradivo, ki bo imelo v sebi kakšne racionalizacije, na področju, ki – ki, kjer so potrebne. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospa Šterbenc. Za njo bo razpravljala gospa Strmljan Kreslin. Izvolite.

GA. MARIJA ŠTERBENC

Hvala lepa. Gospa županja. Že v pavzi je gospod Jakič rekel, da so mu vseč tisti, ki kratko razpravljajo. In bom res imela čisto kratko razpravo.

Seveda se pridružujem mojim predhodnim razpravljalcem. Gospodu Sušniku, gospe Levičnikov, seveda pa predvsem gospodu Černjaku, ki veliko govori o otrocih. In upam, da bo v prihodnjem tudi na tem področju kaj napravil.

Sama se veliko srečujem s starši in njihovimi problemi in seveda....

... iz dvorane – nerazumljivo...

Bomo sprejeli predlog gospoda Sušnika.... In, seveda se strinjam z dr. Čeparjem, da ni primerno, da se primerjamo z drugimi občinami. Prav je, res, da bi bila Ljubljana, kot prestolnica vzgled drugim občinam. In, zgleda, da je ta točka dnevnega reda vse prej, kot prijazna. In moram reči, da tudi zame. Tudi mene skrbi, da na vseh področjih zadeve rešujemo predvsem s podražitvami. Tako mestni promet, tako vrtce. In tako naprej.

Torej, sem proti povečanju cene, tudi zaradi tega, ker je vse več tistih, ki so navidezno samohranilci ali samohranilke. In tudi na račun tega se znižuje prihodek v vzgojno varstvenih zavodih. Zanima me, ker v 19. členu tega pravilnika govorimo o vlagatelju. Da ima materialno in kazensko odgovornost za resničnost podatkov, ki jih je navedel, recimo v vlogi za znižanje plačila. In me zanima, koliko je narejenega na tem področju, da se te stvari kontrolirajo. In kakšne posledice so za te, če se sploh kaj kontrolira. Osebno poznam kar nekaj primerov, za katere se sama osebno čudim. In tudi prijave sem že dala, da sploh ne plačujejo vrtcev.

Torej, zgleda, da nekako ne znamo pripraviti neke strategije pozitivnega razvoja na vseh področjih. Torej, zares, tudi sama osebno nisem za podražitev. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospa Strmljan Kreslin. Za njo bo razpravljala gospa Murko Pleš. Izvolite.

GA. EVA STRMLJAN KRESLIN

Ja. Zdaj se moram tudi sama oglasiti, čeprav se nekak nisem hotela, ker sem mislila, da se pogovarjamo samo o podražitvi vrtca. In ne zdaj, da ne bomo pač zahajali v te dolge razprave. Ampak, očitno so potrebne.

Jaz bi rekla, če se navežem na gospoda Čeparja, da je res, da imajo skandinavske države večji odstotek natalitete, kot recimo Italija, Španija in tako naprej. Ampak, dokazano je, da to ni samo zaradi – mogoče malce boljšega sistema otroškega varstva. Ampak, predvsem zato, ker so to razvite družbe in ne patriarhalne, oziroma tradicionalne družbe. Skratka, da se moški zelo vključujejo v vzgojo otrok in sploh gospodinjska opravila in tako naprej. In, da je to zelo

pomemben faktor. Tako, da to omenim gospodom, samo, kot mogoče preblisk, kaj vse je lahko vzrok višanju natalitete. Ali pa padanju natalitete, ne?

Tudi se moram strinjati, da dejansko obstajajo določene ženske, ki, oziroma odstotek žensk, ki si želi ostati doma in skrbet za otroke. Obstaja tudi določen odstotek moških, ki si želijo ostati doma in skrbeti za otroke. Tako, da tukaj se sicer moram strinjat. Ampak, ne bi pa govorila samo o ženskah, ampak o obeh starših. Mislim pa, da bi morala Ljubljana začeti razmišljati ravno o vzpodbudi tovrstnemu – tovrstnemu, tovrstni obliki varstva. In sicer na način, da bi financirala, oziroma sofinancirala varstvo in vzgojo, predšolsko varstvo in vzgojo na način. Da bi financirala otroka. In ne mesto v vrtcu. Kakor koli, moram se strinjat z gospodom Sušnikom, da seveda je potrebno pač nekaj narediti na temo vsebine in ne samo – ne samo govoriti ves čas o višanju, ali pa nižanju – kakor koli – cen. Na otroka. Ampak, da se pač res moramo enkrat zamisliti in od ideološke razprave naprej govoriti o vrtcu kakšen je in kakšnega želimo imeti. Toliko. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospa... Gospod Jazbinšek. Replika. Izvolite. Tri minute.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Repliciram na to, da je gospod Čepar ideološko razpravljal. Še posebej zato, ker gospa Kreslin – povzela njegove rešitve. In jih predstavila. Samo malo jih je še razširila na moške. V tej smeri mislim, da je bila kritična tudi do Združene liste, ki gradi, v bistvu, samo na odločanju žensk. Hvala lepa.

.....iz dvorane – nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Vaš smisel za humor je svojevrsten, gospod Jazbinšek. Besedo za rep..., za razpravo, ima gospa Murko Pleš. Prosim.

GA. ANGELA MURKO PLEŠ

Hvala lepa. V kolikor seveda bi si želela, da sprovedemo v tej dvorani eno resno, temeljito, vsebinsko razpravo o nadaljnjem razvoju otroškega varstva v Ljubljani, nisem pričakovala, da se bo ta razvila, še zlasti ne na ta način – ob seveda določitvi cene programov v otroških vrtcih. Vendarle menim, da je seveda ob določitvi cene, zlasti, ko gre za višanje cene, ki ni nobenemu pogodu. Nikoli in nikdar. Mesto tudi, da spregovorimo o nekaterih vsebinskih vprašanjih. O tistih vsebinskih vprašanjih, ki jih lahko ali mora urediti lokalna skupnost v danem sistemu. Pa tudi o tistih vsebinskih vprašanjih, ki seveda dajejo, ali pa napotujejo lokalno skupnost, da nekaj prispeva k spreminjanju danega sistema. Za takšno razpravo in za takšne rešitve, sem vselej. Torej, ko govorimo o otroškem varstvu.

Drugo pa je, da smo danes, ob tej razpravi slišali seveda na zelo lahkoten način, da ne uporabim kakšne druge besede, nekatere trditve in ocene, ki še daleč ne zadevajo samo otroškega varstva. Niti ne zadevajo družinskih politik. Tega izraza sicer nihče ni uporabil v tej dvorani. Pa vendarle gre, mislim, da za veliko odsotnost nekaterih ukrepov v družinskih politikah. In, ker je otroško varstvo en zelo ozek segment. Kajti, mnoge politike, vse politike, o čemer odločamo tukaj – ki zadevajo družino in posameznice in posameznike v tej družini. Torej, tudi to je lahko ena od naših tem, ko bi govorili, kako prijazno mesto ustvarjamo in

kakšne odločitve sprejemamo, da smo prijazni posameznim meščankam in meščanom. Zlasti pa posameznim družinskim članom in njihovim potrebam.

Tretja diskusija, ki pa mislim, da niti malo ni bila dostojna nas, ki tukaj sedimo, je pa tista diskusija, ki je zadevala posamezna vprašanja demografske politike. Kajti, to je pa zopet ena od številnih politik. Demografske politike seveda ne moremo tako lahkotno obravnavati. In še najmanj na lokalni ravni. Demografske politike so odvisne od marsičesa. Tako ekonomskega, zgodovinskega, kulturnega razvoja. Predvsem pa seveda od mnogih socio - ekonomskih pogojev. Soglašam s tem, da bi tudi v tej državi povedli resne razprave o tem, kakšno demografsko politiko, če in kakšno potrebuje ta dvo-milijonska država?

Torej, kot sem rekla, vse te ravni smo pomešali. Želela bi, da resno spregovorimo, ampak na gradivu, ustreznem gradivu. Da spregovorimo o tem, kaj lahko, kot lokalna skupnost izboljšamo v otroškem varstvu. Kako ga resnično lahko prulariziramo. In prilagodimo novim in spremenjenim potrebam.

In, končno in ne nazadnje. V nekaterih besedah, ki jih jemljem kot seksizem. Nikoli moških nisem in ne bom enačila z brezoblično gmoto, ki ima enovite potrebe. Nikoli tej enoviti, brezoblični gmoti nisem trdila, da vem, s čim je najbolj zadovoljna, kaj potrebuje in kaj si želi. In oporekala sem temu. Tako, kot ste moški posamezniki, različni, z različnimi interesi in z različnimi potrebami, z različnimi sposobnostmi in tako dalje. Smo tudi ženske, individumi, enakopravni individumi. In ne brezoblična gmota, o kateri kar naprej druga polovica sodi. Kaj želimo in s čim smo najbolj zadovoljne. Žal mi je, da na začetku tretjega tisočletja lahko ob eni razpravi doživimo toliko seksizma. Razumem, da so – zgodovinsko dokazano - najbolj trdovratni vzorci patriarhalne družbe. To razumem. Nič drugega pa ni zgodovinsko dokazano. Tako, kot je rekla kolegica Eva. Tako moški, kot ženske, si lahko želijo ostati dom. Tako moški, kot ženske si želijo takšno ali drugačno obliko družine. Tako moški, kot ženske imamo pravico o tem odločati. In nikogar nisem označevala pri odločanju o tem vprašanju. Trdila sem, trdila sem, da moški nima pravice soditi o tem, kaj mi je všeč, kot ženski. Skupaj bomo odločali o stvareh, kajti te stvari so pomembne za nas, kot celoto. Pomembne so za ljudi. Te rešitve. In še enkrat apropo – ko sem prvič replicirala, sem se oglasila, kot ženska, mati, Angela Murko Pleš. In prav žal mi je, tako globokemu, vsajenemu seksizmu, da to pripisete Združeni listi. Jaz nisem Združena lista. Sem posameznica in sem človek.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dve repliki. Najprej gospod Jarc, izvolite, tri minute.

G. MIHAEL JARC

Se strinjam z gospo Pleševo, da je stopnja rodnosti, oziroma volja za več otrok odvisna od marsičesa. Konec koncev je odvisna tudi, bi rekel, od delovnega časa vrtcev. Recimo, v Franciji ugotavljajo, da se je rodnost povečala tudi zaradi tega, ker so vrtci bili bolj fleksibilni, kar se tiče časa varovanja otrok. Ne? Časi, ko so bili ljudje v službi od šestih zjutraj, pa do dveh popoldan, so mimo. Danes marsikateri starši, tudi oba, začneta delati ob dveh popoldan, ne? Pri nas pa veste, ne? Da mora otroka do petih popoldne, torej nekdo pobrat v vrtcu. Torej, v Franciji so ugotovili, da je velik del povečanja rodnosti šel tudi na račun tega, ker so vrtci spremenili, torej delovanje. Oziroma je bil vrtec odprt, je vrtec odprt baje tudi do desetih zvečer. Tako, da imajo to zadevo urejeno, ne?

Jaz sem prej razpravljal, da je, glede – zaradi organizacijske oblike, kakršne imamo, to se pravi 23 samostojnih pravnih oseb, število administrativno tehničnih delavcev, se pravi teh skupnih služb, 30% od skupnega števila zaposlenih, ne? Če bi se v vrtcih, bi rekel – šli v racionalizacijo števila zaposlenih in obenem povečanje delovnega časa, bi se lahko določen

del teh, ki so zaposleni v administrativno tehničnih službah, lahko prešolal za varovanje otrok – tudi bi rekel, po peti uri popoldne. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še ena replika. Gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Torej, Čepar ni diskutiral ideološko. Čepar je nekaj govoril o možnih modelih. Potem se je začela pa nestrpnost. Začela se je razprava na nivoju moški – ženska. In začela se je razprava na nivoju levica – desnica. In tega ni začel Čepar. To so tisti, ki so njemu replicirali. Ne? Seveda in ne vem, kje je tukaj notri seksizem. Kar se pa tiče seveda nečesa družga, bom pa tole povedal. Seksizem se je začel s tem oporekanjem.

Tisto, kar bom pa zdele povedal, ne? Je pa to. Vi ste seveda homodupleks, kadar tle not sedite. Vi ste šefica poslanskega kluba. Po drugi strani ste pa seveda samo ena....

GA. DANICA SIMŠIČ

Svetniške skupine.

G. MIHA JAZBINŠEK

... ki tudi, kadarkoli odloča – odloča kolektivno. Kolektivno. In žal moram reči, da ste vmes seveda literarno uporabili besedo odločanje, ne? Ampak, beseda odločanje – ženske bomo odločale, ste eksplicitno izrekli. Ne? Zato sem jaz seveda malce tudi na to...

.... Iz dvorane – nerazumljivo....

Ja, vem. Ali pa sama boste odločali. Ne vem, kaj ste rekli. Ampak, beseda odločanje je bila uporabljena. Zdaj pa ne razumem pa to. Ne razumem pa tega, kako si lahko šefica, ki ima tudi županjo, želi vsebinskih razprav. Želi modelov. Pa, dajte jih že enkrat prineset. Vi ste oblast. A to razumete? In to je neverjetno! Ta benevolentnost v željah. Namesto, da bi bila benevolentnost v delu. Ki ni opravljeno. In, ki materiali sem ne prihajajo. O čem pa je bila moja razprava – ne vem, ne razumem. O demografski politiki? Napačna, pa pojma nimam. Jaz sem popolnoma jasno povedal, kakšen je model zapolnjevanja deficitov. Uradno. In to je model – zapolnjevanja deficitov s tujci. In rekel sem, da seveda pri tem modelu, da pri tem modelu je treba pogledati, ali obstoja še kakšen model, ki se lahko malce tudi korigira. Ali pa bi bilo lahko tako razumet – z – rekel bi rodnostjo državljanov Slovenije. Zapomnite si besedo. Državljanov Slovenije. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo repliko, dr. Štrajn.

G. PROF. DR. DARKO ŠTRAJN

Hvala lepa. Ne mislim sicer na široko polemizirati o tem, kdo je ideološki in kdo ni. Rad bi samo opozoril na en določen aspekt, ne? Namreč, zdi se, ne? Iz teh diskusij, kot da imamo enega najslabših sistemov predšolske vzgoje na svetu. Jaz moram poudariti, da to – po vrsti raziskav in tako dalje – kratko malo ni res. Naši, naši vrtci, celo zelo – praktično odlično delujejo. To so pokazale tudi mednarodne raziskave, ki jih je med drugim tudi moj inštitut delal. Potem, v teh vrtcih potekajo posebni programi - Korak za korakom, kjer gre za – vzgojni programi, inovacije in tako dalje.

No, in končno, vse to vpliva na to, da ti vrtci prispevajo izenačitvi startnih možnosti otrok iz različnih socialnih okolij. Tega ne smemo pozabiti. Hvala lepa. Samo toliko.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Odgovor na replike, gospa Murko Pleš. Tri minute.

GA. ANGELA MURKO PLEŠ

Hvala. Gospod Jarc je sicer rekel, da mi replicira. Ampak, v celoti se strinjava. Jaz tudi mislim, da je treba delo in oblike in vsebine vrtca prilagoditi novim potrebam. Tukaj ni bilo prav nobene razlike. Kot seveda soglašam s tem, da je, da Ljubljana mora ostati vzor. Ljubljana je vzor, kar zadeva otroškega varstva Slovenije. In je vzor, kar zadeva otroškega varstva.

In zdaj še zadnja – zato, da bo gospod Jazbinšek zadovoljen. Moja beseda – zadnja – tudi državljanke smo en faktor v tej rodnosti.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro. Hvala lepa. Gospod Jazbinšek, nimate besede. Beseda za razpravo...

... iz dvorane – nerazumljivo...

No, ste? Ste se lahko umirili? Najlepša hvala gospod Jazbinšek. K besedi za razpravo se je prijavil gospod Žagar. Izvolite.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. ... /// nerazumljivo...///... je bilo veliko povedanega....

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če vključite mikrofon. ...

G. JANEZ ŽAGAR

Sem, malo šibko sem pritisnil na tipko. Mislim, da je pri tej – pri današnjem gradivu, ki se nekako ekonomsko dotika vrtcev, vzgoje in izobraževanja. Debata je šla res nekoliko iz tega

tira. Ampak, verjetno tudi opravičeno. Ker, jaz sem že pri proračunu govoril, da bomo morali razmišljati tudi nekoliko drugače. To gradivo je čisto lepo, dobro predstavljeno. Vse je zračunano. Izračunana je tudi lastna cena ljubljanskih vrtcev. Ki nekako prikazuje, da smo ljubljanski vrtci cenejši od poprečja na republiški ravni. Kar se tiče lastne cene. To je pohvalno. Lahko bi pa bili, glede na velikost, pa glede na občino, z največ prebivalstva, celo najcenejši. Ne? Tako, da se ne bi rabili približevati poprečju. Hipotetično govorim. Ampak, nič pa v tej študiji ne zasledim vpliva, ki je pomenil podražitev lastne cene. To, kar se je z uvedbo devetletke, kar pojačana generacija otrok odselila na osnovne šole, v katere smo morali zadnja leta kar veliko denarja vložiti, da smo jih prilagodili za potrebe devetletke. S tem pa so vrtci izgubili določeno število populacije. In s tem je tudi na otroka nekoliko večje finančno breme vzdrževati isto mašinerijo. Isto število zaposlenih. Tako, da se mi zdi, da je bila razprava gospoda Jarca okrog odstotka spremljajočega osebja, glede na strokovno osebje – smiselna. Mi ne vemo, ali je to ustrezno, ali ni ustrezno. Potem poznamo še ta nesrečni standard, ki pač nam je tudi podražal zaradi vodenja manjših enot delo v vrtcih. Se pravi, potrebno bo razmišljati še naprej, kako razbremeniti infrastrukturo na enega otroka, no. Kar se tiče cene. In bi mogoče s tem dosegli nižji nivo lastne cene. In, jasno to tudi pomeni manjšo obremenitev za starše. Ne moremo razmišljati samo, zadeve nas toliko stanejo. Imamo pač tako infrastrukturo in toliko stanejo. Vsaka generacija je nekoliko šibkejša, čeprav je to pohvalno, da uspemo, čez – mislim, da okrog 70%, nekje čez otrok – iti v vrtec. Je to pohvalno. To pomeni, da je neka kvaliteta. Ampak, generacije kljub temu padajo. In bom – vsako leto, tudi za ta padec generacij, podražiti, ne? To pa ne gre, ne? Potrebno bo razmišljati tudi o – tudi o, mogoče drugačnih generacijskih prijemih, glede določenih dejavnosti. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. V tem trenutku je, kot zadnji... ni več zadnji, predzadnji, k besedi prijavljen gospod Železnik. Za njim bo razpravljal gospod Dolinar. Izvolite.

G. JANEZ ŽELEZNIK

Hvala lepa za besedo. Moram reči, da nimam vzornika ne levo, ne desno. Kar se te današnje razprave tiče, ki izvira predvsem iz cene otroškega varstva. In je pripeljala do široke, pa žal ne zelo poglobljene razprave o nataliteti. Moram reči v uvodu, da oba nimava zadržkov nad povišanjem cen. Imava pa zadržek nad tolikšnim povišanjem cen v otroškem varstvu. Tolikšno povišanje cen je pravzaprav – bi rekel – tri letno stopnjevanje takšnega podraževanja. Ki je logična posledica, kaj bi rekel tiste, pomembno in zaželjene znižane inflacije, o kateri govorimo. Zato nam bo zelo težko staršem, zlasti mladim družinam, ki so tu in v tem pogledu najbolj prizadete, pojasniti in razložiti, zakaj deset procentno povišanje. Zakaj deset procentno, ko vedno govorimo, da se bo inflacija in vse gibalo v okviru – torej podražitve gibale v okviru dogovorjene inflacije. Mi pa s tem pravzaprav vzpodbujamo, v nekem smislu to – to inflacijo. Tudi za druga področja. Tega, tega se jaz bojim. Tega negativnega učinka, ki lahko iz takšnih primerov tudi – je vzpodbujen. Nastaja v tem smislu. To je ena zadeva.

Drug problem je tole. Te podražitve nesporno niso edini faktor, po mojem globokem prepričanju. Pač pa pomemben, pa vendarle vplivajo tudi na – na nataliteto. Seveda ni nataliteta odvisna samo od cene vrta. Nesporno ne. Tudi od cele vrste socialnih, ekonomskih, medicinskih, bom rekel tudi ideoloških predstav mladih ljudi. Ali pa ljudi, ki so zmožni, ali pa pripravljani, da rojevajo mlado generacijo. Toda, vsekakor je nekaj res. Da se bo ta nataliteta poraščala, ko bo tudi zaposlovanje mladih večje. Mene čudi to, da recimo mnogi, da nekateri naši vidni funkcionarji, minister – govori o tem, kako bomo povečali inflacijo. Nič pa nme

govori, kako bo z – kako bomo mlade zaposlili in jim stanovanje omogočili, primerni standard za rojevanje, če hočete. Za nastajanje mladih družin. To je tisto, kar je obrnjeno, po mojem globokem prepričanju v napačni smeri. In napačno začeto. Tako, da se mi zdi, da je – da je problem – eden od teh problemov tudi v tej ceni. Zato bi jaz apeliral, razmislimo, trezno razmislimo, če se v tem trenutku vendarle ne bi odločili in te stvari regulirali tako, da bi bile znosne in sprejemljive.

In še na nekaj bi rad opozoril. Se spomnimo na lansko razpravo o razkosanju večjih vrtcev po nalogu zakona države? Ali se spomnite, koliko milijonov nas je ta reorganizacija koštala tedaj in tudi zdaj? Ko imamo toliko več odgovornih fikusov in ljudi, žensk, ki vodijo – ne bi jim bil nevoščljiv tega položaja. Ampak, cena raste s tem. In mislim, da bi tu morali tudi državo ukoriti, pa reč – kaj pravzaprav sprejema in sili nas v rešitve, ki – ki niso ekonomske in ne socialne in ne – bom rekel – koristne za razvoj naše družbe. Ali pa Ljubljane, če hočete. Zato, v tem smislu, bi rekel resno – vabim, da trezno razmislimo in najdemo – najdemo rešitev. Kajti, moram povedati, da oba nisva za to, da se pogovarjamo o deset procentni podražitvi. Kajti to bo, ne samo družine, tudi sicer družine prizadelo, mlade družine. To bo prizadelo, to bo vzpodbujalo – še enkrat poudarjam, tudi inflacijo na vseh področjih. Od, če hočete – prevoza, če hočete naprej – do komunalnih storitev in tako dalje. In bomo seveda dvigovali tisto, kar si najmanj želimo. Toliko sem mislil reči. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo, gospod Dolinar. Za njim bo razpravljal doc. dr. Gomišček. Izvolite prosim.

G. DAMIJAN DOLINAR

Hvala lepa. Spoštovani. Že pred nekaj tedni, ko smo prvič obravnavali to gradivo, pa tudi danes, sem slišal več razpravljajvcev, ki so ugotavljali, da Mestna občina Ljubljana nima politike, nima izdelane politike na tem področju. Moram reči, da je to bil na začetku tudi moj vtis. Vendar pa, zaradi nekaterih razlogov, nekaterih nenavadnih teh razmerij, sem se bolj poglobil. In te razloge bom še kasneje nekoliko opisal. In ugotovil, da pravzaprav Ljubljana ima politiko. Ampak, ta politika ni naklonjena staršem in s tem družinam in seveda posledično otrokom. Zakaj gre?

Namreč, ko pogledamo te povezave, ozadje, ugotovimo zanimive reči. Če v izhodišču spomnim na to, kaj je Karel Marx rekel o denarju. Rekel je, da je fetiš in da zakriva resnična razmerja, ki so v ozadju. In, če k temu dodam, da včasih se je vladalo pač z močjo, silo. Danes se pa s finančnimi ukrepi in inštrumenti in pa s pravom. S pravnimi predpisi vlada. Torej, se tudi oblikuje politika. In poglejte, ta politika je oblikovana pri nas, konkretno s Pravilnikom o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo. S tem je začrtana politika. In jaz sem pravzaprav postal pozoren na to, ravno ob tem, ko smo prejšnjikrat razpravljali in sem razumel, da smo se pravzaprav dogovorili. Da smo dosegli gentelmski dogovor, da predno ponovno obravnavamo to problematiko, torej povišanje cen vzgoje predšolskih otrok v vrtcih. Da bomo proučili metodologijo, ki jo prinaša ta pravilnik. Ker je nelogična. In zgodilo se je, da do tega ni prišlo. Mi spet obravnavamo to problematiko, ne da bi se poglobili v ozadje. Kaj pa je ozadje? Ozadje je to, da po tem pravilniku, po tej metodologiji, morajo biti cene predšolske vzgoje v vrtcih, ki so javni zavodi, bi morali povišati od 37 do 70 odstotkov. In, poglejte, pri tem imamo mi, lepo povedano, da so se realne plače, realne, ne nominalne – v vrtcih, povečale v zadnjih osmih letih, za 65%. Torej, okoli 8 odstotnih točk. Torej, to je hkrati tudi okoli 8% letno – realno. V zadnjih osmih letih.

Plače. Bruto. Pa predstavljajo v strukturi cene 77%. In poglejte zanimivost. Torej, tukaj smo imeli takšno rast - torej cen teh storitev – zadnja leta, ki je bila nadinflacijska. Ker je to realno povečanje. Morali bi ugotoviti, kakšno je bilo pravzaprav celo nominalno. Po drugi strani pa sedaj nam strokovnjaki, oziroma snovalci te politike, zagotavljajo, da bi te storitve morale biti dražje v poprečju tam okrog 50%. Če pa vzamemo interval, pa od 35 do 70. Zdaj pa meni povejte, če je kdo že videl v našem realnem svetu podjetje, ali drugo organizacijo, ki bi imela za 35 do 70%, ali v poprečju 50% prenizke cene, pa bi še normalno poslovala. Hkrati bi pa povedala, da te cene, ki bi bile 35 do 70 % višje, so ekonomske cene. Torej, če jaz še razumem, kaj je zdaj denar, kaj je ekonomsko, potem se tukaj – vsaj jaz se tukaj zgubim. Ne vem, če ste vi na trdnih tleh? Potem pač imamo tukaj različna razumevanja in različi.....

.....konec 2. strani II. kasete.....

...Zato sem pač rekel, je politika, ker je to državno in ker Ljubljana ni sprejela ponujene roke, da v tem mestnem svetu proučimo to politiko, ki je že po vseh prvih znakih bila naravnana proti staršem, proti družini in proti otrokom. Torej, ker ponovno gremo, bi rekel – v 10% povišanje s tem argumentom. Torej, s to strokovno podlago, da pač cene bi itak morale biti 35 do 70% višje, pa pravzaprav nimamo tukaj druge argumentacije, kot je ta, ne? To je strokovna podlaga – to pa vidimo, kako pač vrtci sploh lahko poslujejo, če imajo toliko prenizke cene. Saj vsak normalen subjekt ekonomski propade, že, če ima recimo od 10 do 20% prenizko ceno. To je pač v realnem svetu. Redko kdo ima več dobička. In se potem pač začne potapljati.

Če, torej, na kratko povzamem. Danes se ne odloča le o 10% povišanju. Odloča se veliko več. Odloča se dejansko po tej politiki. Odloča se o povišanju, načelnica, oziroma obrazlagateljica gradiva je omenila že mesec oktober, ko naj bi objavili celotno povišanje. Čeprav tu v gradivu nekje se zasledi, da naj bi bilo to v začetku leta 2006. Torej, tudi, če je leto 2006, to bistvenih razmerij ne spremeni. Pač še ta vmesni čas je nekoliko daljši. Vse ostalo pa ostane takšno, kot je. In je torej v ozadju politika, ki se izvaja skozi predpis, ki ga je pač sprejela – danes smo slišali tukaj tudi nekaj teh burnih razprav – v zvezi prav na tako politiko. In kdor tako politiko sprejema, mislim, da je tukaj tudi prev, da se ve, kdo je tako politiko sprejel. In kolikor jaz zasledujem dogajanje zadnje čase, je politika nove vlade drugačna. Vsaj tako je deklarirala. In mislim, da naša občina ima zlato priložnost, da revidira. Da ne izvaja prej sprejete politike, ki izhaja iz tega sprejetega pravilnika. In to je bila tudi ponudba. Oziroma razprava. In jaz sem razumel gentelmski dogovor vseh strani – ob prejšnji razpravi, da bomo to naredili. Ampak, če danes brez najmanjšega poskusa sprejmemo to 10% povišanje, potem pomeni, da nadaljujemo s politiko, ki kot sem rekel – ugotavljamo, da skozi pravna sredstva in ekonomske, finančne ukrepe – dejansko je usmerjena, kot sem rekel proti. Proti družini, staršem, otrokom. Zato mislim, da če tega ne presežemo, danes ni mogoče tega podpreti. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki na vašo razpravo. Najprej prof. dr. Pejovnik. Izvolite.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Hvala lepa. Gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Spoštovani svetnik Dolinar. Vam repliciram. Najprej, zavedam se, da je politično izjemno težko zagovarjat kakršno koli podražitev. In prav tako se zavedam, da je relativno enostavno iskati in najti argumente, ki podražitvam nasprotujejo. Ampak, kljub temu sem se vprašal, pošteno in iskreno – ali res želimo dobro temu mestu? Ali bomo res vsem otrokom v – za vzgojo najbolj delikatnem starostnem obdobju, omogočili, ali jim bomo dali kvalitetno varstvo? In po možnosti še izboljševali?

Lahko sprejemem, kolega svetnik trditev, da bi bilo dobro v mestnem svetu razpravljati o politiki. Strategiji predšolske vzgoje, če hočete. Ampak, nikakor pa ne morem sprejeti trditve, da za starše to mesto ne naredi dovolj. Ali da ne naredi nič. Ali da ne skrbi zanje. Saj vam je prav gotovo znan podatek, da je subvencija za otroka v vrtcu vsak mesec 67 000 tolarjev. Kako potem lahko rečemo, da za otroke ne naredimo nič? Prav gotovo je znan podatek, da predšolska vzgoja v Ljubljani ni slaba. Lahko bi celo rekel, da je dobra. In, kadar govorimo o podražitvi, pač moramo gledati tudi na to, da bomo stanje na tem področju še izboljševali. To je pravzaprav tista točka, kjer bi morali najti skupni jezik. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replike na repliko – gospod Dolinar.

G. DAMIJAN DOLINAR

Gospod dr. Pejovnik. Gospod dr. Pejovnik, jaz sem vas pazljivo poslušal. Ampak, vi niste meni replicirali. Niste govorili o tem, kar sem jaz govoril. Vi ste tukaj postavili tezo, da sem jaz rekel, da Ljubljana za otroke, oziroma starše ne naredi nič. In ste svojo tezo polemizirali. To ni bila moja teza. Jaz sem zelo jasno govoril, povedal svoje razloge. In vi o njih niste govorili, se jih niste dotaknili. Tako, da jaz tudi zdaj ne bom šel v to, o čemer ste vi govorili, ker samo po sebi do neke mere drži. Ampak, ker vi niste replicirali moje razpravi, je to za mene zadeva zaključena.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na repliko, gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Kolega predsednik odbora, matičnega delovnega telesa, v tem primeru – lahko se celo strinjava, da matematičen izračun kaže, da je predlog sklepa o povišanju, oziroma določitvi cen pravilen. Lahko se strinjava. Vendar, nikakor pa ne morem pristajati na tezo, da bo mestna občina Ljubljana s tem, ko bo zmanjšala subvencijo staršem naredila dober korak za razvoj otrok. Oprostite, spoštovani kolega, to ne zdrži realne presoje. Ne zdrži. Dokler imamo projekt vzpenjače, ne moremo zmanjševati subvencije za predšolsko vzgojo. Dokler iz lastnega vira financiramo zgolj in samo tista šolska in – in igrišča tretje kategorije, ki so že predmet ne vem katere pravnomočne inšpekcijske odločbe, ne moremo govoriti o tem, da delamo v dobro otrok. In zato lepo prosim, najprej se dajmo zmeniti, ali diskutiramo o matematičnem izračunu...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. PETER SUŠNIK

Ali o racionalnosti zmanjšanja subvencije. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na repliko. Doc. dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala. Sej bom zelo kratek. Sem že skoraj pozabil, ampak me je prof. Pejovnik spomnil na to, kar sem vsako leto rekel v tem mestnem svetu. In sicer, da – da že spet lepo primerjavo z Dunajem, ker ste primerjali študijo z ostalim svetom in tako. Koliko smo mi dobri in poceni in to. Vam lahko povem, da sem na Dunaju za vrtec dal ravno toliko, kolikor sem od države dobil za otroka. To se pravi, dotacija, ki je ne glede na prihodek staršev pripadala za otroka, mi je pokrila ceno vrta. To je standard v Avstriji. Ne vem, če ste to primerjavo omenili. Prof. Štrajn, v vaši raziskavi. Si pa predstavljam, da zahod ni toliko mim stran, k kakor je Dunaj. Ampak je bolj blizu Dunaju, kakor Ljubljani. Čeprav mi mislimo, da smo zelo dobri. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. In še ena replika na repliko, gospod Jazbinšek. Minuta. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Torej, škoda je, ne? Da je gospod Pejovnik repliciral na odlično razpravo gospoda Dolinarja, ne? Argumentirano tudi. Človek bi celo rekel, da je seveda ta politika, na kateri naj bi mi volontaristično šli z 10% na nekaj, kar je daleko večje. Ta politika je danes, oprostite, v senci, ne? Ne? Lahko ima vlada v senci še naprej, ampak, res bi bilo treba odprt vprašanje te politike. Ampak, replika gospoda Pejovnika mi je tako perfektna, da sem pomislil, da je podražitev pogoj za izboljšanje v naprej. Za v naprej. To je bilo rečeno. Ali pa, da bi podražitev naj spremljalo izboljšanje, če sem prav razumel. Ne? Jasno bi bilo To bi bilo perfektno, ne? Ampak razprava je bila clo taka, da sem razumel, da je dejstvo podražitev v resnici pocenitev. Tak slavospev sem jaz razumel iz besed gospoda Pejovnika....

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Obstoječemu stanju in podražitvi. In tako sem razumel, drugač pa tega ne znam razumet. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Hvala lepa gospod Jazbinšek. Čas za razpravo je izven teh prostorov. Kajti, replike so se vam... iztekle. Bom pa počakala, da se vam tudi srčni utrip umiri.

Besedo za razpravo ima doc. dr. Gomišček. Izvolite. V tem trenutku zadnji prijavljen za razpravo.

G. DOC. DR. DRAGO GOMIŠČEK

Hvala. Lepo pozdravljeni. Kolega železnik je začel debatirati o tem, da smo takrat razdelili vrtce in kljub temu, da smo opozarjali, da bo dražje, smo to naredili. Ker, češ, to je državni zakon in to moramo narediti. Jaz bi se pa obrnil na drugo stran. Ne, saj ne bom tega kritiziral, ne? Ker smo rekli, manjši, ko bojo vrtci, bolj bodo človeški, ne?

No in zdaj moram reč, tale predlog sklepa – pred – koliko? Dobrimi štirimi tedni smo imeli osnutek sklepa. Smo zelo veliko debatirali na to temo. Človek bi rekel – imamo boljše vrtce. Ena od teh se mora kazati v tem, koliko te uslužbenci nekako odreagirajo na našo razpravo. Jaz moram reči, da nisem nikjer nobene pripombe našel na svoje pripombe. V – je tukajle takle debel šop. Nič nisem dobil. Jaz mislim, po navadi je to bla navada.

No, zdaj pa pogledjmo. Glejte, deset členov imamo. Deset členov imamo. K tem desetim členom sem za moje pojme predlagal tri malenkostne spremembe. In sicer v dobro naših otrok, pa mogoče žepov staršev. Ta prva sprememba je bila v tretjem členu, kjer sem rekel, da če enega otroka ni v vrtec, da bi bilo najbrž fer, če se pač znižajo stroški za neporabljeno hrano. To je nekako logično. Glejte, ko imamo mi v naših razdeljenih, človeku, otroku, prijetnih vrtcih. Če povedo, do devete ure zjutraj, danes, da otroka ne bo, potem se mu bo jutri odštela hrana. Danes, od devete, kosilo, malica, vse te stvari – se ne bodo odštele. To je prevelik, ne vem kaj je to – prevelik napor za vrtce, ali karkoli. Nobeden mi ne bo rekel, da tista – mar..., surovo maslo, pa marmelada, ki se dobi, da je tisto treba plačat, ker nisem do devetih odjavil otroka. Da to se šele naslednji dan – tisti dan se pa stran vrže. Prva stvar.

Jaz si predstavljam, da če je to staršem in otrokom prijeten vrtec, se to ažurno naredi še isti dan.

Druga stvar, 7. člen – Lahko uveljavljamo rezervacijo enkrat letno, v obdobju od 1. junija do 30. septembra. In sicer najmanj za en mesec in največ za dva meseca. Kaj to pomeni? Če bom otroka od 1. junija do 30. septembra vzel za cel mesec ven iz vrtca, mi ni treba plačat cene za cel mesec, kakor, da bi bil otrok v vrtcu. Jaz se sprašujem, koliko otrok, oziroma koliko staršev gre poleti na morje za več, kot en mesec. Mislim, da grejo za štirinajst dni, do treh tednov. In mislim, mislim, če grejo – če grejo? To so moje izkušnje sedaj, več, kot mesec jih je zelo malo. In najbrž grejo pozimi kakšen teden tudi kam.

To se pravi, rezervacija, kjer se reče najmanj en mesec, do dva meseca skupaj – velja, drugače ne – to zame ni mladi družini prijazna rezervacija. Če bi rekli, tri tedne poleti, en teden pozimi, kot minimum. Bi jaz rekel – v redu, imamo manjše enote. Je – to se da sprocesirati in zaradi tega je bilo smiselno, da uveljavljamo manjše enote. Ne. Glejte – po novem tako, gre se masovno. Te manjše enote nič ne pomenijo to.

Tretja stvar je recimo – Pravilnik o plačilih staršev za programe v vrtcih, razporejenih do vključno petega plačilnega razreda – plačajo rezervacijo v znesku 550 sit. Drugi starši v znesku 800 sit. Kaj bi bilo, če bi to zvezno za vse plačilne razrede naredili? Eni bi – prvi razred bi recimo 400 plačal, drugi 500, tretji razred 600 in tako naprej - do 800. A je to tak problem pri današnjih računalnikih? Ali se mora res reči, da petega plačilnega razreda – 550, drugi 800? Hočem reči, to so vse take stvari, ki se meni razumljivo zdijo – če imamo eno tovarno, z ne vem koliko delavci, pol se vzame jasno ene pavšalne stvari in se ne gleda na posameznike. Ampak, če smo mi šli drobit vrtce, zato, da bojo bolj mladi družini prijetne? Potem bi pa človek res si želel – prvo, kar je, da se v takih minimalnih postavkah naredi res mladim družinam prijetne. In drugo bi si želel, če že imamo toliko ene – enih dodatnih ljudi, da vsaj mestni svetnik na razpravo dobi tehtne odgovore. Ne pa, da kakor sploh ne bi imeli

nobene razprave v mestnem svetu. Dobim isto, isto gradivo, zelo debelo gradivo, kakor pred tremi tedni, brez pikice sprememb. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Penko.

G. BOŠTJAN PENKO

Spoštovani tukaj zbrani. Že zadnjič smo mučili muko, ko je bil tukaj osnutek in danes to ponovno počnemo. Že zadnjič sem tudi razpravljajal o tem, da pri otrocih in pri socialno nepreskrbljenih družinah, ne smemo šparat. Osebno in tudi naša stranka, podpiramo predloge, ki bojo zdravi za ta srednji razred, ki je že dovolj socialno ogrožen. In tudi občina mora dati svoj prispevek in najti rezerve nekje drugje, da bo pomagala sofinancirati tisto, kar je naše bogastvo, kot se je včasih reklo. Zato sem absolutno proti, ne ko gre za 10%, ko gre za 1%. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še ena razprava. Gospod Omerzu. Izvolite.

G. BRANKO OMERZU

Ja, hvala za besedo, gospa županja. Najprej bi eno kratko repliko dal kolegu Gregorju Gomiščku. Namreč, tisti štirinajst dnevni pa tri tedenski dopust na morju, je že zelo redek, ne? Spreminja se pa v lavor z vodo in soljo. Kmalu bo pa samo z vodo, ne? Brez soli, ker bo tudi sol kmalu predraga.

Kar se pa tiče današnje točke, naj na začetku rečem, da izjemno visoko cenim delo vseh tistih, ki delajo z našimi najmlajšimi v – včasih smo rekli – v vzgojno varstvenih zavodih, ali po domače v vrtcih. Ampak, ne glede na to, sem se oglasil k razpravi, ker se bojim, da bi pri obrazložitvi glasu, prekoračil tisto minuto. Poglejte, sam pravilnik nam omogoča sprotno sledenje. Zakaj ni bilo tega sprotne sledenja? Za nekimi določenimi argumenti, ne vem, ne? Celo tako daleč gremo, da ne šartamo s 1.1. letošnjega leta. In potem seveda iščemo primanjkljaje tako, kot je bilo v predlogu ustreznega odbora.

Drugo, pogledajte, jaz sem že zadnjič pri osnutku proračuna na določeno racionalizacijo opozoril. V mestni upravi. In tudi tukaj, recimo nimamo kakšnih posebnih, ali pa vsaj vidne niso želje za racionalizacijo dela, tudi v teh vrtcih, tako, kot jo nimamo na drugih področjih. Samo omenim, da ne bojo spet nekateri živčni ratali, da že leta 99 smo sprejeli neke sklepe o racionalizaciji na enem popolnoma drugem področju, pa se ni s tem nič naredilo.

Lansko letna reorganizacija je bila predvsem argumentirana v tem mestnem svetu s spremembo zakona na nivoju države. Na vprašanje, kaj ta reorganizacija boljšega prinaša za otroke, ni bilo odgovorov. Ampak, država se je tako odločila, spoštovati moramo zakon. Pri obravnavi osnutka, sem tudi vprašal, koliko je ta 550, oziroma 600 članski kolektiv mestne uprave dal pobud za spremembo zakonodaje. Seveda, tukaj ponavljam, ker mislim, da je tisti zakon zajel izključno in samo Ljubljano. Izključno in samo Ljubljano. Mislim, da je bil dejansko ta reorganizacijski ukrep samo posledica zakonskih določil. Nikakor pa ne zvišanje kvalitete. Posledica zakonskih določil, pa je za Ljubljano pomenila toliko in toliko dodatnih - dodatnih sredstev.

In še nekaj - že kolega Železnik je tu povedal in jaz tega predloga nikakor ne morem podpret. Tudi od osnutka do predloga je prišlo do nekkih sprememb. Zdaj imamo vsepovsod 10%. Prej

smo imeli malo različno, ne? 9,17, 10 in tako naprej. Zdaj smo naredili eno fino uravntimerko, ki se meni ne izide računsko s tistim zadnjič, kar smo imeli. Malo drugač tu pride. Nikakor ne morem tega podpreti in bom glasoval proti. Tudi iz enega razloga. Zadnjič sem vprašal, ob razpravi osnutka proračuna – če v tej mestni občini vemo, koliko imamo zavezancev za plačilo uporabnega – za uporabo stavbnega zemljišča. Tega odgovora nisem dobil. Mislim, da je ta številka tako v velikem razkoraku od tistih, ki bi morali plačevati ta prispevek, do tistih, ki jih imamo mi v evidenci in ki jim te račune pošiljamo in – da bi lahko ta primanjkljaj, pa še marsikater primanjkljaj v sredstvih mestnega proračuna z lahkoto pokrili. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. To je bila zadnja razprava. Ker ni več želja po razpravah, razpravo zaključujem in prosim za odgovore in pojasnila gospo Marijo Fabčič. Izvolite prosim.

GA. MARIJA FABČIČ

Spoštovana županja, spoštovani svetniki in svetnice. Torej, vrtci so dragi. Tako za starše, kot za občino. Ali pa niso, ker vzgaja naše otroke. Cene so ekonomska kategorija...

GA. DANICA SIMŠIČ

Mikrofon, če lahko dvignete, da vas bodo bolje slišali.

GA. MARIJA FABČIČ

Pardon.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala.

GA. MARIJA FABČIČ

Torej, ministrstvo določa pogoje. Lokalne skupnosti pa plačujemo. Zakonodaja je bila danes velikokrat omenjena. Torej, zakaj 23 vrtcev? Zakon o financiranju vzgoje in izobraževanja je tukaj dosleden in kot smo v lanskem letu šli skozi proceduro, v Ljubljani imamo 23 javnih vrtcev. Morali jih bi imeti, če bi sledili točno črki zakona še sedem ali osem več. Ker smo pa želeli racionalno zaokrožiti mrežo vrtcev in pri tem računamo tudi na bodočo reorganizacijo, oziroma racionalizacijo v vrtcih, z zmanjševanjem števila otrok, smo tu, kjer smo.

Cene v vrtcih. Cene v vrtcih, v približno osemdesetih, do devetdesetih odstotkov, določa zakonodaja. Najprej, če začnemo z zelo nepopularnim Zakonom o vrtcih. Ki določa postopke. In nato se skriva bistvo v podzakonskih aktih. Ne toliko v Pravilniku o metodologiji, ki ga imate v gradivu, temveč še bolj v Odredbi o normativih in kadrovskih pogojih. Razmerje 30:70, torej administrativno tehnično delavci v vrtcih proti pedagoškim delavcem. To so čistilke, to so kuharice, pomočnice kuharic. To je, poleg računovodkinje in njene pomočnice, tudi hišnik. Tukaj imamo tudi vodjo prehrabnega režima v vrtcih, ki določa strokovne podlage za prehrano. Torej, sama, sam podzakonski akt, ki določa tudi izobrazbo delavcev. In torej vse podrobnosti, ki v končni fazi vplivajo na ceno, tako, kot je – je tukaj podano. Tukaj bi mogoče še pokomentirali 40. člen Zakona o vrtcih, ki določa, da mora imeti pomočnica vzgojiteljic najmanj srednjo izobrazbo pedagoške smeri, ali gimnazijo, z zaključenim tečajem

za vzgojiteljico, za pomočnico vzgojiteljic. In tukaj zakon sam prinaša rešitev, kako se popoldne otroci varujejo. In kakšen mora biti strokovni kader.

Devetletka, ki se je v polni meri uveljavila s septembrom 2003, je hkrati prinesla v vrtcih nove normative in standarde. Torej, isto ministrstvo, ki je predpisalo, oziroma isti državni zbor, ki je predpisal devetletko, je tudi ponudil nove normative v vrtcih. Ki pomenijo manj otrok v oddelkih in več kadra v oddelkih. Pedagoškega kadra v oddelkih. Hkrati, na pobudo Ljubljane, smo preko Skupnosti občin dosegli spremembo Zakona o vrtcih. Tako imenovani fleksibilni normativ, ki smo v lanskem letu, tudi v Mestni občini Ljubljana, tukaj, v tem prostoru – določali, da se lahko vrtci racionalno obnašajo pri številu otrok v oddelkih. Bil je zelo nepopularno sprejeto. Kajti, povečali smo število otrok za dva v vsakem oddelku. A vendar, pri ceni pomeni to določen prihranek. Za starše in za občino. In hkrati ne tako zelo velik vpliv na kakovost dela v vrtcih.

Vodja prehrabena režima, ki ga imamo v vrtcih. Kolikor jaz poznam to dejavnost, v zadnjih desetih letih ne beležim, da bi v katerem koli vrtcu v Sloveniji, moram potrkati, beležili epidemijo. Na srečo. Torej, določeni kadri, ki jih imamo in ki v globalu pomenijo 30-70 razmerje, prinesejo tudi določene pozitivne prijeme v vrtcih.

Rak rana, ki jo vidi uprava na tem področju, je seveda Zakon o financiranju občin. Od leta 99, kar so ukinjena merila resornega ministrstva, je tudi na področju vrtcev šla zgodba v to smer, da v sedmih letih smo v proračunu Mestne občine Ljubljana za 100% povečali sredstva za predšolsko vzgojo. In hkrati tudi delež proračuna za predšolsko vzgojo predstavlja že skoraj 20% celotnega mestnega proračuna. Torej, Ljubljana, po naši oceni močno skrbi za javne vrtce v Ljubljani.

Slaba komunikacija med upravo in vrtci se je po nekaterih navedbah žal začela zaradi tega, ker nismo imeli vodstva. Vodstva ni bilo dolgo časa. In seveda tukaj tekoče stvari so bile urejene. A vendar to ni komunikacija, ki prinaša napredek. In, ki pomeni razvoj v vrtcih in razvoj pri sami dejavnosti. Uprava deluje. Ravno tako deluje tudi poslovodstvo vrtcev. Vrtci so samostojne poslovne in pravne osebe. In v tem segmentu, seveda, posluje naprej. Več papirjev v vrtcih. Žal tudi v upravi več papirjev. Če pomislim samo na računsko sodišče, ki nam nalaga nove in nove naloge. Tukaj, seveda mi vidimo določene rešitve v bodoče. In, kot je gospa načelnica danes uvodoma, prvič, na tem mestu najavila v strokovni službi pripravljamo strategijo. In del te strategije, poleg možnosti in iskanja rešitev sofinanciranja, zlasti investicijskega vzdrževanja iz Ekološkega sklada Republike Slovenije. Iz skladov v Evropski uniji. Poleg iskanja kakovosti in določene kakovosti, ter seveda merjenje te kakovosti v vrtcih. Poleg prostorskih možnosti, kot osnovne biti v vrtcih, ki pomenijo seveda zaokrožitev oddelkov in teh pogojev za otroke, v bodoče, glede na manjšajoče število otrok v vrtcih. Seveda bomo z veseljem povabili tudi predstavnike vrtcev, da sodelujejo in da skupaj oblikujemo to strategijo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Prehajamo h glasovanju. Prosim? Boste dobili besedo, ja.

Glasovali pa bomo o

PREDLOGU SKLEPA, ki glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Sklepa o določitvi cen programov predšolske vzgoje v javnih vrtcih, znižanju plačil staršev in rezervaciji.

Obrazložitev glasu, gospod Černjak. Minuta.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Hvala lepa gospa županja. Pač večkrat poslušamo, da bi otroci morali biti naša skupna prihodnost. In naša prioriteta. Tako na nacionalnem in lokalnem nivoju. Ampak, danes se je zopet pokazalo, da to so zgolj besede. In jaz razumem, da v mestni blagajni ni dovolj sredstev zaradi takšnih in drugačnih zgodb in preteklosti. In tudi razumem, da moramo šparati. Ampak, ne na otrocih. Prosim. In namesto, da bi iskali prihranke v racionalizaciji – ali splošnih služb, ali organiziranosti ali dodatne finančne vire, pač raje dvignemo ceno. In se danes pogovarjamo, kot da je to – kot da v bistvu je strošek vrtcev nek nujen strošek, nujno zlo. Spoštovani, verjamem, da sredstva za otroke niso strošek, ampak vložek v prihodnost. In ne morem sprejeti argumenta, da je eden izmed razlogov za podražitev notranja neorganiziranost. Zato tudi tega predloga ne bom podprl.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Prehajamo torej k odločanju.

Najprej ugotavljamo navzočnost.
Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.
24 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo.
Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?
Glasovanje zaključujem.

ZA 19, PROTI 17.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

In tako smo pri naslednjem

PREDLOGU SKLEPA, to je PREDLOG SKLEPA ODBORA ZA PREDŠOLSKO IZOBRAŽEVANJE IN ŠPORT, ta pa se glasi:

Pri pripravi Predloga Odloka Proračuna Mestne občine Ljubljana, za leto 2005, se upošteva potrebno povečanje sredstev v višini izpada sredstev od 1.1.2005 do uveljavitve cen programov predšolske vzgoje v javnih vrtcih, znižanje plačil staršev in rezervaciji.

Mislím, da se navzočnost medtem ni spremenila, ja - se je spremenila.
Ponovno ugotavljamo navzočnost.
Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.
23 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo, kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?
Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 20 svetnic in svetnikov.

PROTI 8.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda in tudi 33. Izredno sejo Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. In predlagam, da delo nadaljujemo z nadaljevanjem 18. seje Mestnega sveta.

Zapisala:
Elizabeta Vadnal Gorjup
Ljubljana, 24. marec 2005